

► Canvis al Perú?

Roda el món // Pàgina 19

A la segona volta electoral prevista pel 4 de juny es decidirà qui ha de presidir el Perú els propers anys. Saber com es resoldrà la greu crisi que colpeja el país serà més difícil.

► Assembleia Pagersa

Què es cou // Pàgina 22

L'Assemblea neix el 2002, mesos després que membres històrics d'Unió de Pagesos de La Noguera en fossin expulsats. Actualment, un d'ells, Josep Pàmies està acusat d'haver ferit un guàrdia civil.

► **Dones**

Expressions // Pàgina 24

Arriba a la Filmoteca la Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona, durant la que es projectaran una cinquantena de pel·lícules que tenen el món femení com a protagonistes.

setmanari de comunicació

directa

núm. 7 // 31 de maig de 2006

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

Un assessor de Tura es beneficia de l'augment en venda d'alarmes

»» Així està el pati // Pàgina 9

NARCÍS BARTINA ÉS PRESIDENT DE PROTEC, QUE HA FACTURAT UN 40% MÉS EN UNA SETMANA

»» Així està el pati // Pàgina 10

Can Fenosa ha estat destruït per Coca-Cola tot i haver dos contenciosos

El paratge natural de Can Fenosa ja ha desaparegut. L'empresa Cobega –filial de Coca-Cola a Catalunya– ha finalitzat la construcció de la major planta europea a cavall dels termes municipals de Montornès i Martorelles. Dos contenciosos són encara al Tribunal Suprem i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya però això no ha aturat els plans d'expansió de l'empresa. Els terrenys de Can Fenosa eren considerats d'interès natural fins l'any 1999, però les administracions van modificar els informes per permetre l'instal·lació de la multinacional.

»» Així està el pati // Pàgina 12

El PSC és al darrere de la Plataforma “Estatut, jo sí”

A pesar del discurs oficial, en que l'associació "Estatut, jo sí" es presenta a ella mateixa com una entitat "independent" i "ciutadana", que fins i tot arriba a demanar aportacions econòmiques per a realitzar les seves activitats; la veritat és que la plana web està allotjada a un servidor que sols comparteix amb el PSC, entitats afins i institucions governades de fa temps pels socialistes. I la persona que ha sol·licitat el domini és Dídac Boza, exmembre del gabinet de premsa de Joan Clos i actualment redactor del diari elplural.com, propietat d'Enric Sopena, director d'informatius de TVE als anys 80.

Atac feixista a Cerdanyola.

El centre social La Ramona va quedar calcinat la matinada de dissabte a diumenge per un incendi provocat. El foc va destruir completament l'edifici. Un testimoni ha estat citat a declarar per donar dades sobre l'autoria de l'atac. Des de la Plataforma Antifeixista han denunciat la impunitat dels grups neonazis i han convocat una manifestació.

»» Així està el pati // Pàgina 13

El Corte Inglés desenvolupa programari informàtic per al Ministeri de Defensa

Les ramificacions econòmiques del legant empresarial espanyol no deixen de sorprendre. Ja no es tracta que el que va començar com una empresa de confecció infantil es dediqui a les assegurances, les telecomunicacions o els viatges, sinó que també

aposta per la indústria de guerra.

Si bé és cert que la facturació de la filial Informàtica El Corte Inglés (IECI) representa únicament un 1,2% del conjunt del grup, xoca el seu ràpid creixement, que s'ha accentuat des de l'arribada de José Bono al Ministeri de

Defensa espanyol, arribant a rebre 70.745 euros l'any 2005, i passant dels 6 contractes inicials a 12.

Actualment, l'IECI desenvolupa programes informàtics específics per a organismes militars i d'intel·ligència, inclosos alguns "d'alta seguretat", com

és el cas del programa Sistema de Informació de Superfície (SIS), una base de dades de finalitat militar de la que gairebé no existeix informació pública.

»» De dalt a baix
// Pàgines 3 a 5

Editorial

Els intocables d'Isidoro Álvarez

El tema de la setmana d'aquest número de DIRECTA afegeix noves dades a la ja sabuda connexió entre El Corte Inglés i la indústria militar. En aquesta ocasió, però, no es tracta de la manufactura d'uniformes o de la venda de material d'intendència per a l'Exèrcit espanyol. La filial tecnològica de la companyia, IECL, ha firmat contractes per valor de més 5.000 milions d'euros amb el ministeri espanyol de Defensa i participa en programes d'intel·ligència militar, proporcionant aplicacions específiques de *software* per a la matèria.

L'empresa que encapçala Isidoro Álvarez, però, és especialment destre a l'hora d'ocultar els seus draps bruts. Un exemple el vam tenir amb el silenciament total de l'acció que la campanya Roba Neta va realitzar durant la cursa d'El Corte Inglés, el passat 7 de maig. Els activistes demanaven més transparència sobre les condicions laborals dels magatzems de la companyia al Marroc. Cap mitjà de comunicació se'n va fer ressò. El Corte Inglés és membre del selecte club dels intocables. Una sèrie d'institucions que no són mai objecte de crítica. Parlem d'entitats com el RACC o La Caixa, organismes que se suposa fora de tota sospita i puntals de l'anomenat "Oasi català". Part d'aquest silenci té a veure, i molt, amb la publicitat que aquestes empreses inseren en la gran majoria de mitjans de comunicació. Però també és cert que gran part de la professió periodística en llocs de responsabilitat en la suposada premsa "de progrés" ha tingut durant els últims anys una vocació extremadament acomodada i molt poques ganes de remoure les "fosses sèptiques" de l'oasi. Fins que, de tant en tant, algú posa la merda davant del ventilador, i tothom en surt esquitxat.

Pensem, doncs existim

L'onada de terror a Catalunya

Laia Alsina
/directa@setmanaridirecta.info/

Passen els anys i d'experiències en tenim a cabassos, però encara sorprèn, i alhora espanta, comprovar com, de cop i volta, el binomi poder polític-mitjans de comunicació és capaç de convertir un grup de ciutadanes en éssers minúsculs controlats per la por. I per tant molt més maleables. D'això en sap força el president dels Estats Units, George W. Bush, que només de pronunciar les paraules "amença terrorista" aconseguia que milers de ciutadanes assaltin els supermercats buscant queviures per sobreviure als refugis que han construït sota de casa.

L'exagerada onada de robatoris a domicilis que pateix Catalunya des de fa unes setmanes, n'és un clar exemple. Ningú dubta que hi hagi lladres, ni que algunes llars siguin assaltades,

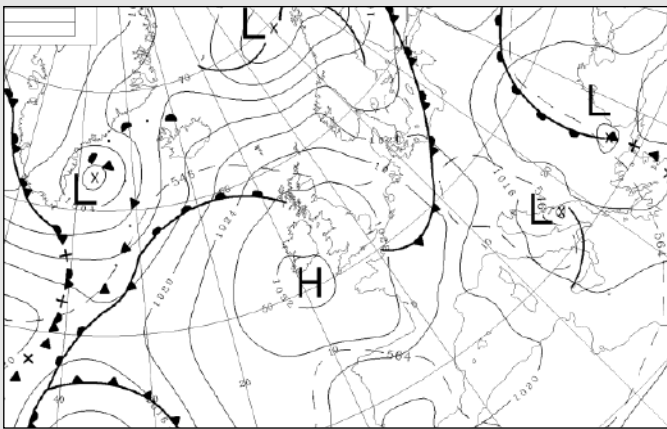
però d'això a crear un clima d'extrema alarma com el que es viu actualment, n'hi ha un bon tros. I sincerament, tot plegat genera sospites. Només cal que un veï denuncii que han entrat a casa seva perquè l'endemà, de sota les pedres, en sorgeixin molts més, i l'efecte dòmino s'estén.

Però les sospites van més enllà. D'una banda, comencen a sorgir veus que adverteixen de denúncies falses de robatoris. Tenint en compte el clima de terror que impera a la població, algunes asseguradores no són tan curoses com caldria alhora de comprovar la veracitat dels fets.

De l'altra, i molt més greu, és l'escandalosa vinculació que sovint apareix darrera d'aquesta psicosis col·lectiva i que relaciona polítics i interessos privats. Aquest és el cas que es denuncia a les pàgines de DIRECTA i que esquitxa una consellera que ja ha

estat sota sospita en altres ocasions. La mateixa consellera que dissabte s'atrevia a dir que estem davant "d'un tipus de delictes que mai s'havien produït anteriorment" o que si n'hi havia era en molt pocs casos. Com si l'actuació dels anomenats "lladres silenciosos" fos un fenomen propi, únic i exclusiu d'aquest mes de maig.

Mentrestant, la mateixa consellera calla les dades que donava la Guàrdia Civil sobre la inexistència d'un augment en el nombre de delictes, i que corroborava la Delegació del Govern espanyol. El que sí que creix és la sensació d'inseguretat i la presència policial. L'única medicina que saben donar els polítics i l'únic remei que moltes ciutadanes reclamen després de tants anys sent víctimes... però no dels lladres, sinó dels propis polítics. Deu ser que saben que la por és una arma molt poderosa perquè ens treu la llibertat.

Les altes pressions segueixen bloquejant el pas de les depressions. Entre dilluns i dimecres d'aquesta setmana han caigut ruixats dispersos localment intensos però només ha estat una pausa. En general la situació es manté dominada per la presència del gran anticicló a l'oest de França. Això impedirà que les baixes que poden portar pluja intensa arribin fins a les nostres latituds.

Temperatures més fresques

Dijous 27: Les temperatures nocturnes tocaran fons. Haurem de tornar a utilitzar l'abric durant les nits. La xafogor desapareixerà i es podrà dormir millor.
Divendres 28: La jornada continuarà assolejada amb vents del nord i nordest que mantindran les temperatures a ratlla, no tornaran les calorades fortes.
Dissabte 29: El sol seguirà present i els vents seran suaus del sud i sudoest les temperatures començaran a pujar de dia, essent caluroses però normals per l'època.
Diumenge 30: Les màximes ja s'enfilaran amb facilitat per sobre dels 25 graus.
Dilluns 1: Ambient assoleïat i vents fluïxos del sud i sudoest. Temperatures estables.
Dimarts 2: Algun petit núvol a les comarques costaneres, en general sol.
Dimecres 3: Situació estancada amb ambient assoleïat les temperatures més altes i la sensació d'estiu tornarà a ser evident. L'anticicló començarà a debilitar-se.

Com s'ha fet?

Explicarem com funciona els enviaments de DIRECTA a les subscriptores perquè durant la setmana del 22 de maig hem rebut molts avisos conforme que no havia arribat el número 5. El setmanari s'envia tots els dimecres al migdia per mitjà de Correus. L'empresa no es compromet a fixar el dia de lliurament però en condicions normals aquesta s'hauria de fer durant la mateixa setmana o a principis de la setmana següent. Aquest termini no depèn, però, de la proximitat a l'oficina de l'Hospitalet de Llobregat, i és precisament a alguns barris de Barcelona on els lliuraments són més llargs. En el cas del número 5, molta gent el va rebre després de rebre el 6. El nostre desig és que arribi a mans de les subscriptores durant la mateixa setmana. Per tant, també hi ha la possibilitat, si ens ho demaneu, que les subscriptores rebeu el setmanari els dijous als punts de venda.

Pel que fa a aquest número, a l'obertura del setmanari la qüestió dels robatoris a xalets va ser plantejada des de diferents punts de vista; un tractament possible era demostrar amb les dades a la mà, que contràriament a allò que s'està estenent, els robatoris amb força no havien augmentat ens els darrers temps. L'altre plantejament es basava en la hipòtesi que hi havia d'haver interessos amagats en tot aquest afer, arran de les declaracions de la consellera d'Interior, recomanant els particulars a que busquessin ajuda al sector de la seguretat privada. Una mica més i diu el nom de les seves empreses preferides.

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ
Roger Costa i Jesús Hita

REDACCIÓ

De dalt a baix: Roger Palà *

Impressions: Mariona Ortiz i Laia

Alsina * Així està el pati: Jesús

Rodríguez * Roda el món: Guillem

Sánchez * Observatori dels mitjans:

Albert Martínez * Espais emergents:

Enric Borràs * Què es cou: Gemma

Garcia * Expressions: Roger Palà i Lèlia Becana * La graella:

Berta i Francesc

FOTOGRAFIA

Regino Hillera, Jose Expósito,

Pau Coll, Edu Bayer

IL·LUSTRACIÓ

Franchu Llopis

CORRECCIÓ

Lluís López Fructuoso

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Joan Andreu Moll i

Dani Montserrat

SUBSCRIPCIONS

Laia Gómez

El racó il·lustrat

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il·lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 30

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- **Reconeixement.** Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

- **No comercial.** No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

- **Sense obres derivades.** No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu

http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/ o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

» Mil persones moren cada dia a causa de les armes de foc_

» Per cada persona que mor tres persones resulten ferides_

Una enquesta de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació va indicar que els conflictes armats són la major causa de la fam en el món i són responsables del 35% de les emergències alimentàries entre 1992 i 2003_

PAÏSOS CATALANS // EMPRESES DEL SECTOR TECNOLÒGIC MILITAR FAN FORAT A CATALUNYA

La filial informàtica d'El Corte Inglés participa en programes d'intel·ligència militar

En els darrers cinc anys ha rebut contractes per valor de 5.296.127,65 euros del ministeri espanyol de Defensa

✉ Roger Palà

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El Corte Inglés no és només la cadena de grans magatzems més important de l'Estat espanyol. El grup d'empreses encapçalat per Isidoro Álvarez, hereu de la nissaga familiar que va fundar Ramón Rodríguez Areces prenent el nom d'aquesta antiga sastreria infantil madrilenya, exten les seves branques pel camp de les assegurances, els viatges, les telecomunicacions i la informàtica. I, en una faceta que sovint resta oculta, també en el camp de la indústria de la defensa.

Amb el govern del PSOE els encàrrecs s'han incrementat

Només des de l'any 2002, la filial tecnològica Informàtica El Corte Inglés (IECI) ha facturat un total de 5.296.127,65 euros al ministeri espanyol encapçalat per José Antonio Alonso i, abans, per José Bono i Federico Trillo. I no ho ha fet en concepte d'uniformes de campanya i xandalls per als reclutes, com seria lògic d'una antiga empresa de confecció. Sinó de tecnologia especialitzada per al sector militar, tan a nivell de maquinari com de programari, i participant de projectes d'intel·ligència militar d'informació restringida.

► **478 milions de facturació**
IECI s'ha convertit en una empresa líder dins el mercat tecnològic espanyol. L'objecte principal de la seva constitució va ser la distribució de solucions informàtiques per a les administracions públiques i l'empresa privada, però també treballa en el camp de la consultoria. Segons dades de la pròpia empresa, consultables a la seva pàgina web, entre 2004 i 2005 va facturar un total de 478,58 milions d'euros. La filial dona feina a 1.700 persones. La seu central és a Madrid i té delegacions a Barcelona, València, Alacant i Palma.

Val a dir, però, que el volum de negoci d'Informàtica El Corte Inglés en el sector militar no

d:directa/redaccio/n°7/cortingles.tif

SCDA0N7F000137

ISETEM Catalunya

Acció a la cursa del 2006

supera l'1,2% del total, segons dades del monogràfic "Defensa e industria en España 2005", de la revista especialitzada *Defensa*. Però també és cert que en els darrers anys el volum de contractació amb el ministeri de la guerra ha seguit una línia de creixement continuat, passant de sis contractes entre 2002 i 2003 als 12 que ha tingut entre 2004 i la primera meitat de 2006.

La facturació militar suposa, segons l'empresa, només un 1,2%

Intel·ligència militar

Va ser a partir de 2004, coincidint amb l'arribada del PSOE al govern espanyol, quan Informàtica El Corte Inglés va començar a rebre encàrrecs més especialitzats del ministeri bèl·lic. Si fins llavors s'havia limitat bàsicament a submini-

strar *hardware* i *software*, i en alguns casos a instal·lar-lo i mantenir-lo, a partir d'aquest any comença a realitzar tasques més específiques. L'any 2005, per exemple, IECI va rebre 70.745 euros per a realitzar el manteniment del sistema informàtic del gabinet del ministre espanyol de Defensa, segons consta al *Bulletí Oficial de l'Estat espanyol* (BOE) del 16 de novembre de 2005. També aquell any, va rebre 809.325 euros del ministeri

llavors encapçalat per José Bono per dissenyar el "desplegament de la infraestructura de clau pública i tarjeta electrònica del ministeri de Defensa per a 2005", segons el BOE del 17 d'agost.

El 22 de setembre de 2004, IECI va rebre del govern de ZP el seu contracte més quantiós fins a dia d'avui: 1.497.000 euros pel "manteniment evolutiu del *software* i correctiu del *hardware*" del programa Sistema de Informació de

Superfície (SIS) del ministeri de Defensa, una base de dades de finalitat militar de la que gairebé no existeix informació pública (BOE, 22/09/2004). En aquesta línia també ha participat del programa Sicondef (Sistema de Informació Conjunta de la Defensa), adaptant les bases de dades d'intel·ligència general del ministeri de Defensa al sistema d'intel·ligència naval. Per aquest encàrrec va rebre 84.934,00 euros (BOE, 17/09/2004). ◉

L'Armada, client fidel

Un dels clients més fidels d'IECI és l'Armada espanyola. Entre 2002 i 2004, la filial d'El Corte Inglés ha rebut 2.090.896,66 euros per l'adquisició i el lloguer de material informàtic divers, ja fossin perifèrics, monitors o equips de microinformàtica. També s'ha encarregat de la gestió de la xarxa de l'Escola d'Especialitats Antonio de Escaño de l'Armada espanyola, amb seu al Ferrol (Galícia). Unes

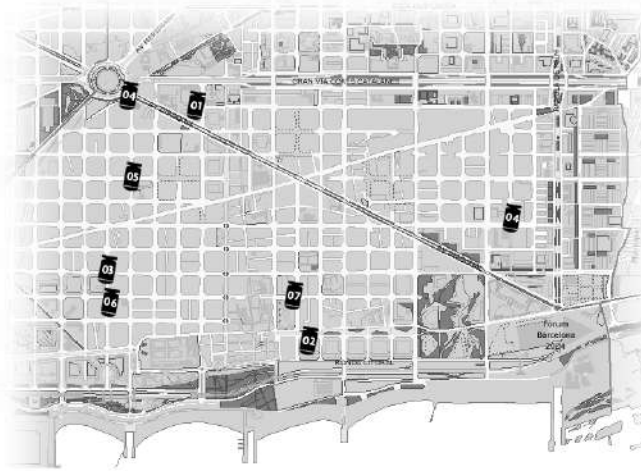
instal·lacions de 210.000 metres quadrats on s'imparteixen la gran majoria d'especialitats tècniques per als soldats de la marina espanyola, des d'electricitat a armes submarines, passant per simuladors de tota mena.

Un altre client d'IECI és l'Institut Nacional espanyol de Tècnica Aeroespacial Esteban Terradas, i en concret del Centre d'Experimentació i Homologació

de Vehicles (CEHV), l'organisme que s'encarrega de realitzar els assajos de seguretat dels vehicles que posteriorment circularan per les carreteres de l'Estat espanyol i que, tot i això, depèn del ministeri de Defensa. IECI va rebre el setembre de 2004 l'encàrrec d'habilitar-hi l'aplicació de gestió de dades ULISES als sistemes del CEHV, per la qual cosa va rebre 292.582,40 euros.

La cara oculta del 22@ LES EMPRESSES DE LA GUERRA AL POBLENOU

La reconversió urbanística i industrial del barri del Poblenou està facilitant la implantació d'un nou tipus d'indústria, que té en les noves tecnologies en general el seu puntal d'actuació, però no fa fàstics a introduir-se en el sector de la defensa. Les noves "empreses de la guerra" són molt discretes: no fabriquen bombes, ni avions, ni tancs. Però treballen en un sector estratègic de vital importància per a una indústria que busca adaptar-se als nous temps i rentar una imatge molt desgastada.

- 01.INDRA**
Avinguda Diagonal 188-218
- 02.GTD**
Passeig Garcia Faria 17
- 03.GENERAL ELECTRIC**
c/ Llull amb C/Àvila
- 04.AGBAR**
Torre Agbar (Plaça de les Glòries)
- 05.T-SYSTEMS**
c/ Badajoz amb C/Sancho de Ávila
- 06.AMPER**
c/ Ramon Turró, 112-118
- 07.A PLUS**
c/ Ramon Turró, 245
- 08.TELEFÓNICA**
Pròxima instal·lació

INDRA

www.indra.es

Accionistes: Caja Madrid (10,41%)
Àrees de producció militar: Sistemes radar, de comandament i control, de guerra electrònica, aplicacions informàtiques, equips electrònics, manteniment de sistemes, missilística, simulació i sistemes automàtics de proves, comunicacions satèl·lits/espai.
Principals clients: Forces armades espanyoles, OTAN, Eurofighter, US Navy, marina italiana, EADS, força aèria del Perú i de l'Uruguai.
Facturació total el 2004: 1079,2 milions d'euros.
Empleats: 6.516
Percentatge de defensa sobre el total: 46%

01

GENERAL ELECTRIC

www.geae.com

Accionistes: La multinacional nordamericana presidida per Jeffrey R. Immelt és la més gran del món en termes de capitalització borsària.
Àrees de producció militar: La filial General Electric Aircraft Engines (GAES) és la primera fabricant mundial de motors de reacció per a aviació militar, tancs i flota de guerra. És la 24a al rànquing mundial d'empreses d'armament.
Principals clients: és una de les principals contractistes del Pentàgon (1.559 contractes el 2002).
Facturació 2002 (programes militars): 11.000 milions de dòlars.
Empleats (programes militars): 26.000.

03

AGBAR

www.agbar.es
www.emtesistemas.com

Accionistes: Holding de Infraestructuras y Servicios Urbanos, HIUSA (47,2%), Suez Lyonnaise des Eaux (14,5%), Endesa (11,64%), HIUSA és una societat controlada per Odeco Services (51%) i La Caixa Holding (48%). El president és Ricard Fornesa, actual president de La Caixa.
Àrees de producció militar: AGBAR controla el 50% d'Emte. La filial d'aquesta empresa EMTE-Sistemas participa del sector militar en els àmbits dels sistemes de navegació aèria, comunicacions radio tàctiques i estratègiques, sistemes de radiolocalització i vigilància, sistemes de radiment i control i criptografia.
Principals clients (EMTE-Sistemas): ministeri espanyol de Defensa, AENA
Facturació 2004 (EMTE): 25,62 milions d'euros
Empleats (EMTE-Sistemas): 206

04

T-SYSTEMS

www.t-systems-es

Accionistes: Deutsche Telekom
Àrees de producció militar: software per sistemes d'aviació, serveis d'alta tecnologia, IT i telecomunicacions.
Facturació 2004 (global): 10.500 milions d'euros
Empleats (Estat espanyol): 2.245.

05

GTD

Ingeniería de Sistemas y Software

www.gtd.es

Accionistes: empresa privada de capital espanyol.
Àrees de producció militar: enginyeria de sistemes, sistemes de comandament i control, software crític, simuladors, sistemes de desminatge, xarxes de comunicacions.
Principals clients: ministeri espanyol de Defensa, EADS-CASA, General Dynamics/Santa Bàrbara, Sistemas, Izar
Facturació total el 2003: 39 milions d'euros
Empleats: 300
Percentatge de defensa sobre el total: 17%

02

A PLUS

A Plus Systeme Automation Iberica

www.aplus-sa.es

Accionistes: A Plus SA
Àrees de producció: PCs industrials, switch-es, comunicacions, discos durs Hitachi ENDURASTAR, discos durs extraïbles HARD-TAPE, PCs transportables ACME.
Facturació 2005: 3 milions d'euros.
Percentatge de defensa sobre el total: 25%

07

AMPER

Amper Programas de Electrónica y Comunicaciones (APEC)

www.amper.es

Accionistes: Grup Amper (51%), Thales (49%).
Àrees de producció militar: Sistemes d'informació i comunicacions, avióica, sistemes de radioajuda a la navegació aèria, desenvolupació de mòduls, equips i accessoris, producció de sistemes de software i sistemes, instal·lacions fixes i vehiculars, suport logístic.
Principals clients: ministeri espanyol de Defensa, AENA, exportació.
Facturació 2004: 58 milions d'euros.
Empleats: 300
Percentatge de defensa sobre el total: 90%

06

TELEFONICA

www.telefonica.es/soluciones

Àrees de producció militar: La filial Telefónica Soluciones gestiona tota l'àrea militar. Especialitzada en: multimèdia, mobilitat, xarxes, CRM, e-business, outsourcing. Participa en els següents programes de Defensa: SCTM (xarxa estratègica de comunicacions), Sistemes de Comandament i Control (C4ISR), Guerra electrònica (Santiago), Missatgeria militar oficial (ACP-127) i sistemes de comunicacions tàctiques.
Principals clients: Estat Major de la Defensa, Quartel General de l'Exèrcit, Quartel General de l'Armada, Quartel General de l'Exèrcit de l'Aire i CNI.
Facturació total 2004: 169.809 milers d'euros
Empleats: 875

08

+60%

LLICÈNCIES D'OBRES

L'any 2005 ha suposat un increment del 60% del nombre de metres quadrats de llicències d'obres tramitades al districte 22@.

95%

OFICINES OCUPADES

Segons dades municipals, el 95% dels espais de noves oficines disponibles ja estan ocupats. S'han creat 21.218 llocs de treball i 226 noves empreses.

26%

HABITATGE

Dels més de 288.110 m2 amb llicència 22@, l'habitatge representa 76.425 m2.

» Gairebé totes les armes de foc del món van ser fetes en fàbriques autoritzades per un govern o inclòs en fàbriques del mateix govern. En algun moment posterior a la primera venda algunes armes es desvien cap al mercat il·legal_

» Existeixen aproximadament 640 milions d'armes lleugeres al món, un arma per cada deu persones. Dos terços en mans de civils_

» Es fabriquen anualment entre 10 i 14 mil milions d'unitats de municions, prou com per a matar dues vegades a totes les persones del món_

» Principals fabricants d'armes: EUA 533 milions de dollars en exportacions, Itàlia 250, Brasil 164, Alemanya 159, Bèlgica 145, Rússia 130, Xina 100, Regne Unit 79, Àustria 86, Japó 65, Suïssa 54, Canadà 52, Rep. Txeca 51, França 48, Espanya 47_

POBLENOU // EL VEÏNAT CONSIDERA QUE ÉS UN MODEL INSOSTENIBLE

El 22@ es consolida com el pol de la indústria militar tecnològica

✉ Roger Palà

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els Països Catalans no han tingut mai un pes específic en el sector militar. Tradicionalment, han estat el País Basc, Madrid i Andalusia els tres pols d'atracció de les empreses d'armament. Aquesta tendència, però, s'està corregint a marxes forçades. A Barcelona, la configuració del nou districte 22@ i la reconversió urbanística i industrial del barri del Poblenou està facilitant la implantació d'un nou tipus d'indústria, que té en les noves tecnologies en general el seu punt fort d'actuació, però no fa fàstics a introduir-se en el sector de la defensa.

El barri del Poblenou de Barcelona va ser un dels centres neuràlgics de la revolució industrial a Catalunya. L'anomenat "Manchester català", però, va començar a perdre pistonada la darrera meitat del segle XX. La fuga de capitals i la despreocupació de les administracions públiques durant els anys 80 i 90 converteixen el barri en una zona degradada, on subsisteixen petites empreses i tallers.

► De 22a a 22@

Amb l'arribada del segle XXI, l'Ajuntament de Barcelona replanteja el model industrial del Poblenou i crea el pla 22@, en referència a la catalogació tradicional del sòl industrial en els planejaments urbanístics, 22a. La nova catalogació 22@, pensada per atraure les noves indústries emergents de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC), atrau també empreses del sector que treballen en el camp de la defensa, com Indra o GTD, que esdevenen puntals econòmics del nou barri i destermen la indústria tradicional.

"El 22@ respon a una lògica estructural de l'actual sistema econòmic, per aquest motiu la lluita en contra del pla urbanístic es fa molt més complexa, i s'agreu-

ja degut al munt d'interessos que oculta", explica Albert Mallol, membre de la Coordinadora Contra el 22@. Segons aquesta plataforma veïnal, el pla urbanístic "respon a interessos privats i no a una demanda de la població", i s'ha d'entendre "en el marc d'un model de producció capitalista on les institucions públiques preparen el terreny a les grans corporacions".

Arran de la celebració del Fòrum 2004, la Coordinadora contra el 22@ va iniciar una campanya per aconseguir que l'Ajuntament de Barcelona denegés la llicència d'activitats al districte 22@ a empreses que tinguin vincles amb la indústria militar. Tot i això, el consistori barceloní ha fet oïdes sordes a les demandes veïnals. L'ajuntament, per la seva

Empreses del sector que treballen en el camp de la defensa, com Indra o GTD, esdevenen puntals econòmics del nou barri

L'Obús. la Torre Agbar és un dels símbols del nou districte 22@, el districte tecnològic, però també el districte de la indústria tecnològica militar

La Universitat Pompeu Fabra, amb les empreses de la guerra

El Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC), que agrupa les antigues CEPC i Alternativa Estel, ha denunciat les relacions "acadèmiques, associatives i comercials" de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) amb diverses empreses amb interessos en el sector de la Defensa. Aquesta relació s'estableix bé a través del Fòrum Social i Empre-

sarial, ve a través de la societat 22@Network, a la qual pertany la universitat, que té part de les seves instal·lacions al barri del Poblenou.

El Fòrum Social i Empresarial de la UPF, vinculat al Consell Social de la Universitat, té com a objectiu "col·laborar en el disseny de programes acadèmics" per als diferents centres docents,

"potenciar la col·laboració de les empreses en els programes de recerca i desenvolupament científic" i "ajudar a establir convenis de transferència tecnològica entre les empreses del Fòrum empresarial i la UPF". En aquest fòrum hi participen empreses com Agbar, Indra o Siemens, que tenen vinculacions clares amb el sector de la defensa.

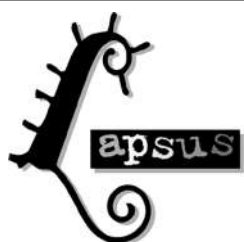
Es dona el cas que l'abril de 2005 el claustre de la UPF va aprovar una moció que instava a l'Ajuntament de Barcelona a denegar "les llicències d'instal·lació i activitat al districte 22@ a les empreses vinculades als grups industrials que tenen el desenvolupament armamentístic en el seu àmbit d'activitat".

banda, canta les excel·lències del nou model urbanístic: segons dades de l'informe 2005 de la societat municipal 22@, el Poblenou té 21.218 llocs de treball nous i 226 noves empreses al territori. El 95% dels espais d'oficines disponibles ja estan ocupats i s'ha experimentat un increment del 60% en el nombre de llicències tramitades al districte, amb un creixement "molt important" de les d'habitatge.

► Model insostenible

La Coordinadora contra el 22@, en canvi, considera que el model resultant "ha demostrat ser completament insostenible", diu Albert Mallol. "El brutal augment del preu dels pisos al Poblenou és una de les conseqüències més sagnants, però també la pèrdua de llocs de treball, com per exemple a Can Ricart, on 250 persones han perdut la feina i han hagut de tancar 34 empreses". Segons Mallol, "l'increment de la població a Poblenou per les constants operacions urbanístiques, com Diagonal Mar, no han anat acompanyades d'una previsió d'equipaments pel barri i això comporta una progressiva pèrdua de qualitat de vida als seus habitants".

La Coordinadora creu que el model a aplicar "hauria de ser consensuat entre tots els agents implicats al barri: veïns, afectats, entitats ciutadanes, empreses, treballadors, ajuntaments i tècnics".

Lapsus Espectacles
Sensibilització i crítica social
www.lapsusespectacles.com
info@lapsusespectacles.com
93.310.60.95

SOLIDARIDAD OBRERA

Diari de la CNT-AIT
Catalunya i Balears

direc: Apartat Correus 302
08910 Badalona
web: www.cnt.es/soliobreria
email: soliobreria@cnt.es

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE sccl

Cafè-Restaurant-Llibreria

mon viu

Botiga de
productes ecològics i naturals

- Servei a domicili -

Tel. 93 790 63 16
Plaça Gran, 8
08301 MATARÓ

www.monviu.com
comandes@monviu.com

Impressions

Josep Maria Yago Suau. Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau

/tgnapau@tinet.org/

No sols vaixells de guerra

Des de primers d'any, els vaixells de guerra han continuat "visitant" el port de Tarragona: corbeta *Infanta Elena*, el destructor dels EUA *USS Arleigh Burke*, que participà en l'inici dels atacs contra Iraq, i el submarí de l'armada espanyola *S63 Marsopa*.

La visita del submarí provocà protestes força més enèrgiques que les habituals atès que s'hi van programar visites de centres escolars. En el comunicat enviat als serveis territorials d'Educació, signat per la Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau i els sindicats d'ensenyament de CCOO, CGT, Fete UGT i USTEC-STE, s'assenyalava la contradicció

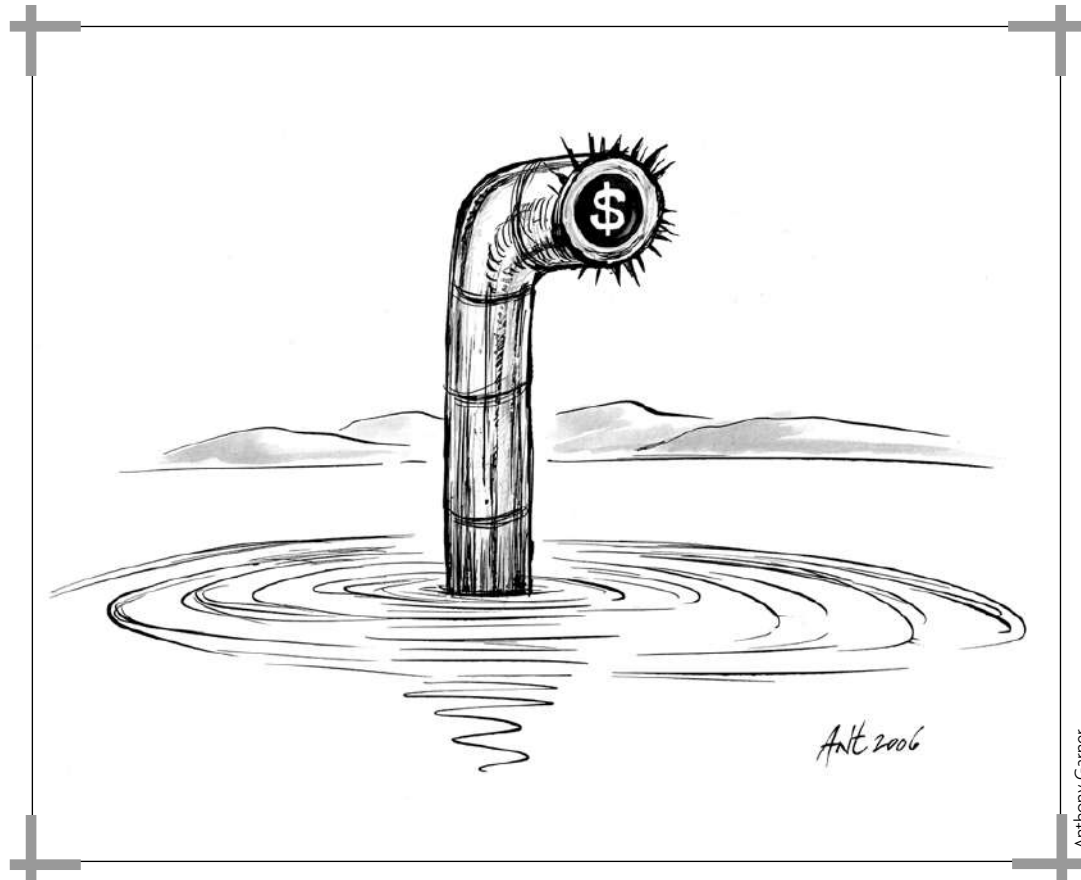
entre els programes formatius actuals, que afirmen apostar per l'educació i la cultura de la pau, i l'organització de les visites.

La delegació d'Ensenyament, (la conselleria del "tripartit" que, dies després invitaria l'exèrcit espanyol al Saló de l'Educació a Barcelona), desmentí l'organització de visites de centres escolars malgrat la qual cosa vam poder comprovar com alguns centres visitaven el submarí. El suposat interès museístic del vaixell es posava en entredit per la presència d'una furgoneta de reclutament de l'Armada.

També han passat per l'estació de Tarragona trens amb vehicles militars (com els BMR com el que fa unes setmanes va ocasionar la mort d'un soldat i ferides a 11 infants en el transcurs d'una visita d'alumnes d'ESO d'un centre escolar).

Una vegada al mes, si més no, també ens han visitat les furgonetes de l'Armada i de l'exèrcit espanyol en tasques de reclutament. Ves per on, els dies 22 i 23 de maig els hem pogut veure, de nou, a la Plaça Imperial Tarraco.

La darrera "novetat" en la militarització de la ciutat, en la tasca per confondre i enredar la ciutadania presentant els exèrcits com a una mena d'ONG caritatives, educatives, sostenibles, ecològiques... és la que ens assabenta de les tasques dels "prescriptors". Les webs dels Ministeri de Defensa ens informen del que fan: "Colaborar con el Ministerio de Defensa en la difusión de su oferta pública de empleo, informando y asesorando a los jóvenes españoles sobre las plazas

Anthony Garner

Una part important dels nostres impostos, 58 milions d'euros, es destinen enguany a finançar la despesa militar

que convoca cada año las Fuerzas Armadas para soldados y marineros y las salidas laborales que posteriormente éstas ofrecen". També ens expliquen que poden ser prescriptors "Los orientadores profesionales de los Centros Escolares o responsables y expertos de los organismos públicos de información en materia de empleo que trabajan asesorando a los jóvenes en la elección de sus carreras profesionales" i sobre quan i a on actuen: "En el ámbito de sus responsabilidades como orientador profesional, desde su propio lugar de

trabajo, sin más dedicación que la habitual y con todo el apoyo del Ministerio de Defensa". El 23 i 24 de maig els "prescriptors" tenien previstes sessions dobles en dos centres escolars de Tarragona.

La realitat, malgrat tot, es fa evident, per exemple, en la campanya de la declaració de la renda. Una part important dels nostres impostos, 58 milions d'euros diaris (més d'un 12% dels pressupostos generals de l'Estat), es destinen enguany a finançar la despesa militar que inclou aquestes activitats d'imatge i

d'altres relacionades amb la presència de tropes espanyoles a altres països o amb el finançament de la investigació militar en armaments en detriment de la sanitat o l'educació.

Justament la coincidència amb la campanya de la renda ens anima a impulsar un any més la campanya d'objecció fiscal a la despesa militar. Animem tothom a no finançar les guerres i els exèrcits amb els nostres impostos desviats el que correspon al Ministeri de Defensa cap a projectes alternatius relacionats amb la cultura de la pau.

Lluís Basteiro. Enginyer sense fronteres

/opinio@setmanaridirecta.info/

L'aigua com a mercaderia

Del 13 al 18 de desembre de l'any passat, es va celebrar a Hong Kong la 6a Conferència Ministerial de L'Organització Mundial el Comerç (OMC), amb una agenda ben clara pel que fa als serveis i, per tant, a l'aigua: accelerar la liberalització i comercialització recollides a l'Acord General de Comerç de Serveis (AGCS). L'objectiu de l'acord és obrir els serveis a la competència internacional, permetent que les empreses transnacionals inverteixin i facin negoci en qualsevol sector, en qualsevol país, amb la mínima regulació i control.

La importància de l'AGCS és molt rellevant. De fet, el sector serveis és més gran que altres sectors que estan copsant l'atenció de les cimeres de l'OMC. El

sector serveis representa el 60% de la producció mundial i el 20% del comerç; a la UE, els serveis representen prop del 70% del PNB, mentre que l'agricultura, cavall de batalla a Hong Kong, només el 2%. De fet, els serveis són l'autèntic premi que buscaven els països enriquits a Hong Kong.

Però és l'aigua una mercaderia? Un servei comercialitzable? O es tracta d'un servei bàsic, un dret humà universal? Òbviament, l'OMC ja ha triat. En qualsevol cas, és molt ampli el ventall de declaracions internacionals, la primera d'elles ja l'any 1948, que consideren l'aigua com un dret fonamental per la vida i la salut, tot definint el seu caire públic. Però l'OMC, deslligada de l'ordenament jurídic de les Nacions Unides, no necessita reconèixer els drets humans ni

És l'aigua una mercaderia, un servei comercialitzable, o es tracta d'un servei bàsic, un dret humà universal?

els pactes internacionals que protegeixen l'aigua com a dret, amb totes les conseqüències que això pot comportar.

L'aigua queda emmarcada principalment en el sector "serveis mediambientals", un dels 12 sectors contemplats a l'AGCS. I la UE està pressionant, sota l'ambigu paraigua del subsector "altres serveis ambientals", per introduir una nova llista on aparegui el subsector "captació, tractament i distribució d'aigua".

En definitiva, tot i que l'AGCS no significarà la privatització automàtica de tots els serveis públics, si porta a una liberalització progressiva que, en el cas de l'aigua, pot conduir a una situació on un Estat no pugui protegir el seu dret a utilitzar i regular el recurs hídic.

Com estan les negociacions al voltant de l'aigua dins l'AGCS? Fins juliol de 2005, cap país empobrit havia respost a les demandes de la UE dins el subsector "captació, tractament i distribució d'aigua per a ús humà". Fins i tot 45 països, tot ells novament països empobrits, encara no havien presentat una primera llista d'ofertes per cap servei.

Però malgrat tot, tampoc es pot dir que tot siguin males notícies. A falta que encara es faci públic, sembla ser que la pressió exercida a Brussel·les pels moviments socials ha començat a donar fruits, i a la darrera ronda de compromisos tancada el febrer d'aquest any, la UE ha retirat les seves demandes en el sector de l'abastament d'aigua. Tot és començar.

Ricard Vilaregut. Membre de Demos

/opinio@setmanaridirecta.info/

Un altre consens? No, gràcies

Finalment el tripartit ha petat. I malgrat diguin els especialistes en fer *quinielas* dilluns al matí (ja es veia a venir i tal i tal) ha petat d'una manera sobtada, trista, amb la desagradable sensació que una altra vegada (i van...) es compleix aquella llei de ferro que diu que les esquerres (i això d'esquerres sempre entre cometes) són incapaces de governar juntes. I aquest tripartit perdut, a banda que com a primera conseqüència pot tenir el fatal escenari d'un pacte socioconvergent, el més preocupant de tot plegat és que el mitjà es torna a demostrar més important que la fi. M'explico: en una democràcia pluralista com la que tenim el que no pot ser és que s'imposi un sistema partitocràtic, és a dir, que allò que s'ha creat com a mitjà per resoldre situacions es converteixi en si mateix en un fi, i el que és pitjor, de vegades en un

problema. No pot ser que per culpa de la competència entre partits es paralitzin projectes i polítiques públiques com per exemple el Pla Educatiu d'Entorn impulsat pel departament d'Educació, per dir el que conec. No pot ser haver de pagar el peatge d'una classe política que es manté encara sota el paradigma de la conquesta del poder com a única manera de transformar la societat i no pot ser, insisteixo, que el preu a pagar per tenir el que tenim, sigui, a sobre, tan alt.

Segons sembla, el Triperdut s'ha donat com a conseqüència de la decisió d'ERC de demanar formalment el no al referèndum de l'Estatut, que ha provocat l'expulsió de sis consellers d'ERC del govern de la Generalitat, un fet excepcional, inèdit almenys pel que jo recordo. En principi, el perquè de la decisió d'ERC és provocat per les retallades que ha patit l'Estatut al seu pas pel congrés dels Diputats, encara que hi ha qui assegura que l'origen del no rau en el pacte Mas-Zapatero del 21 de gener, pacte que va provocar estupefacció dins ERC... i dins el PSC. Perquè més enllà de l'evidència que el president espanyol ha actuat per aturar els atacs de la caverna (el pacte amb CiU provocaria la rebaixa de la pressió mediàtica de l'opinió pública espanyola, com així ha estat), el primer sorprès, per no dir putejat, va ser un president Maragall confiat en que, tal i com anaven les coses, el sí d'ERC era factible, fins i tot malgrat les retallades. Però la intervenció

ZAPATERO VA PACTAR AMB MAS PER RETALLAR L'ESTATUT I TRENCAR EL TRIPARTIT CATALÀ

unilateral del president espanyol amb un pacte que implica també la jubilació d'un suposat aliat seu com era Maragall, dóna la mesura d'allò que realment li importa a Zapatero: el govern espanyol. De fet, per alguna cosa al seu Lleó natal li diuen *El killer*...

A banda del que cadascú decideixi votar al referèndum, el no a l'Estatut d'una formació política com ERC té aspectes positius que no es poden obviar. Per un cantó, significa un punt i a part en la trajectòria del catalanisme polític institucional que, com sabem, ha tingut com a principal característica el pacte constant amb el poder

espanyol, sigui aquest del color que sigui. I això és prou rellevant perquè si el no aconseguix un resultat digne, potser, i només potser, a Espanya es començaran a adonar que Catalunya no és igual a Convergència i Unió. Per no parlar de l'efecte que podria tenir en l'autoestima de molts catalans, no tant pels que afortunadament no estem tant hipotecats per complexos històrics (encara que estem hipotecats per d'altres coses, no en tingueu cap dubte) si que pot ser positiu pels que de mica en mica es van desprenent de velles cultures polítiques, ben alimentades per 23 anys de

renúncies pujolianes. El més positiu, però, vindrà derivat del fet que ERC disposarà de bons altaveus per difondre l'argumentari del no, i això pot portar a que la massa ciutadana, per entendre'ns, aquella que orienta el seu vot més per missatges rebuts que no per continguts assimilats, tindrà almenys la possibilitat de sospesar els arguments a favor i en contra. És a dir, que tindrà més elements per pensar. I això, més enllà dels resultats, és necessari per la tant precària salut democràtica del nostre sistema. I parlant de salut, cal evitar, com sigui, un altre consens com el de la transició: això sí que mata.

No pot ser que per culpa de la competència entre partits es paralitzin projectes i polítiques públiques

Miguel Muñoz. Ecologistes en Acció de Catalunya

/opinio@setmanaridirecta.info/

Per un futur sense nuclears

L 26 d'abril es va complir el vintè aniversari de l'accident nuclear més greu de tots els temps, encara que parlar d'aniversari en aquest cas és poca cosa més que una figura retòrica. Un aniversari és la commemoració d'una cosa passada, el record del que va ocórrer fa temps i, malgrat haver passat 20 anys, parlem d'una presència viva i activa, que continua destruint el medi ambient i marcant, dia rere dia, la vida de milions de persones.

Txernòbil va alliberar a l'atmosfera una radioactivitat equivalent a 200 bombes com les d'Hiroshima i Nagasaki juntes, ha afectat més de set milions de persones; ha provocat, fins al moment, més de 165.000 víctimes mortals, i obliga 1,8 milions de persones a viure en zones fortament contaminades.

Així, el pas del temps ha deixat al descobert les mentides amagades darrera de les promeses de benestar, prosperitat, creixement il·limitat i millores que ens feia la indústria

Podem construir el nostre futur al marge de les nuclears; a partir de l'estalvi, l'eficiència i les energies renovables

nuclear als seus inicis. Però és avui, 60 anys més tard, quan la majoria de les centrals van assolint el seu límit de vida, que desplega una impressionant campanya propagandística, per a que la seva festa de beneficis privats i costos públics no s'acabi; una campanya de mentides tan fàcilment rebatibles com les seves promeses inicials.

La societat catalana ha de saber que podem construir el nostre futur al marge de les nuclears; a partir de l'estalvi,

l'eficiència i les energies renovables. Aplicant polítiques de gestió de la demanda, Catalunya podria estalviar un 16% del seu consum d'energia final entre el 2006 i el 2015. D'altra banda, el potencial de les energies renovables en el nostre país és immens: l'any 2050, aquestes podrien proporcionar 22 vegades la demanda d'energia elèctrica, i 5,5 vegades tota la demanda energètica de l'any 2003. Un futur sense nuclears no és tan sols desitjable, sinó tècnicament possible.

subscriu-te a
L'ACCENT
laccent@laccent.info
El Periòdic dels Països Catalans

SMS TRÉVOL
SERVEIS MERCAT SOCIAL

Distribució i Venda de productes de Mercat Social
(Comerç just, agricultura ecològica, cooperatives...)
Telèfon: 934 988 070 Correu: sms@trevol.com

III ACAMPADA D'ACCIÓ SOCIAL
MONTCORTÈS
30 de juny, 1 i 2 de juliol '06
info a www.cgccatalunya.org

A FURULAR
Contractació oberta 2006
EL KAPEL (color humano)
Los Guachis
Juanón el Equilibrista
El Pollito de California
Batumbatà
BarKino
Maguilaz
afurular@autonomiadespectacle.com
Tel: 93 443 01 90 Fax: 93 329 71 52

Navegant per la xarxa

Picabaralles policials

Després d'algunes setmanes evitant els fòrums policials, l'exagerada alarma social que pregonen els mitjans de comunicació per una onada de robatoris que potser ja podria ser qualificada de tsunami, ens ha fet tornar-hi. L'anunci per part del delegat del Govern espanyol a Catalunya i del ministre espanyol de l'Interior, de l'arribada d'un contingent de guàrdies civils a terres catalanes no només ha generat polèmica entre la població, sinó també entre els propis cossos policials...

Comencem pels qui han de venir a "protegir-nos" i no volen fer-ho: la Benemèrita. Entrar a patrulleros.com permet gaudir de comentaris com el d'un tal Carlini: "No volen els polítics catalans la independència? Doncs res, ni un sol guàrdia per Catalunya, que s'espavilin amb els seus mossos que per això cobren el que cobren. I que no ens vinguin a plorar".

A les crítiques s'afegeixen els qui van marxar: els agents de la Policia Nacional espanyola. Des de foro.cepolicia.com regalen perles com aquestes... Sky ho té molt clar: "No volen ser espanyols però per demanar més policia sí que ho volen ser. Ens van fotre fora com a porcs i sense reconèixer la nostra feina. Doncs res, que es mengin els mossos, una policia totalment inexperta". En canvi, Satan, un habitual d'aquesta secció se segueix caracteritzant per no tenir pèls a la llengua: "Que posin més mossos, cal recordar que s'ha incrementat certa partida pressupostària per Catalunya, per tant, tenen diners per pagar-los. Ens van fer fora com a gossos, sense reconèixer la feina que havíem fet així que... sou uns fills de la gran puta. PD. Ho dic pels qui ho volien dir però van deixar la vida a la citada província".

Albatros intenta apaivagar els ànims: "Bé, de moment, els 200 guàrdies que envien a Catalunya estan en pràctiques i sense pistola..."

Davant d'afirmacions com aquestes, els Mossos d'Esquadra ("la nostra") responen irats a mossosdesquadra.com. Els comentaris com aquest són habituals: "No us perdeu el que diuen els companys (per anomenar-los d'alguna manera) del fòrum d'extrema dreta del CNP" o "el problema és que els CNP no tenen prou intel·ligència, els haurien de fer test... però després no sabrien ni interpretar-los".

De sobte, enmig d'aquest foc creuat, n'hi ha que troben l'arrel de tots els mals. En SúperZP sentència així: "La gent que dona la culpa als immigrants no s'equivoca gens". I no li falten seguidors...

Reflexions de les presumptes forces de seguretat que ens han de defensar de tots els mals...

Ateneu Llibertari del Berguedà, Ateneu Columna Terra i Llibertat, Centre d'Estudis Josep Ester Borràs Berga

Les associacions organitzadores del concert de Patum del 2005 (Ateneu Llibertari del Berguedà, Casal Panxo, Ateneu Columna Terra i Llibertat i Centre d'Estudis Josep Ester Borràs) volem que s'investigui, s'esclareixin i es coneguin els motius pels quals els Mossos d'Esquadra i policia local van ometre la seva responsabilitat i obligació d'auxili davant d'un seguit de brutals agressions que finalment van acabar amb la vida del nostre amic i company Pep i amb múltiples persones ferides. Volem saber qui és el responsable i per què es van donar tot el seguit de negligències institucionals que van possibilitar el tràgic final de divendres de Patum.

Per què els Mossos d'Esquadra presents fins i tot en excés a les barraques durant tota la Patum i tan presents en el nostre dia a dia van desaparèixer varies hores el divendres, hores durant les quals vam patir la fatídica agressió.

Per intentar que les administracions assumeixin la seva responsabilitat vam decidir, en el seu moment, presentar-nos com a part agredida en el procés judicial. La qüestió de la responsabilitat de l'administració ha estat desviada fins ara (tant en la instrucció com en el judici de menors) gràcies en part, a la feina de l'advocat de l'acusació popular de l'Ajuntament de Berga. Es per això que el passat divendres 26 de maig, els col·lectius que signem vam presentar un contençió administratiu contra l'Ajuntament de Berga i la Conselleria d'Interior, de la mateixa manera que també ho van fer, el mateix dia, quatre acusacions particulars més, entre elles la de la família Isanta-Casellas.

Ni oblit ni perdó!

Burorepressió

Diversos col·lectius de Sant Cugat del Vallès

Fa temps que ens queixem i fem propostes, i fa molt de temps que als equips de govern (d'ara, amb ERC, i d'abans, CiU a soles) els entra per una orella i els surt per l'altra. L'ajuntament juga amb les associacions, entitats i col·lectius. Ens utilitza en benefici propi com i quan li interessa més (aparentant consens i sortint a la foto) i ens posa traves administratives quan tenim iniciatives pròpies que demostren tant la nostra autonomia, com les contradiccions de les polítiques municipals. Aquest tracte tan sols el percebem les pròpies entitats en el nostre treball diari i el desconeix la majoria de la població santcugatenc. Aquests polítics que dissenyen una ciutat depersonalititzada intenten neutralitzar i discriminar l'associacionisme no afecte amb una batalla burocrà-

El duarisme polític a Sants: un nou 'elephas falconeri'

Jordi Soler. Sants

Després de la darrera glaciació, grups de mamuts van quedar atrapats a l'illa de Sicília. A causa de la reducció del seu hàbitat van anar fent-se petits (els Elephas falconeri amb una alçada de 90 centímetres) en un procés de nanisme anomenat "duarisme".

Participar en la política oficial en el nostre barri (o en la nostra ciutat o el nostre país) ens condueix irremissiblement a anar empassant-nos limitacions i requeriments fins convertir-nos en uns nous Elephas falconeri. Serveixi com exemple el procés que explico a continuació.

Aquest mes de maig va acabar l'anomenat Estudi sobre la Participació Ciutadana a Sants fet per la Fundació Segle XXI per encàrrec del Districte. Alguns de nosaltres hi vam participar, i amb més o menys entusiasme vàrem explicar als tècnics de l'estudi el que pensàvem. El resultat global de les enquestes fetes va ser que la participació a Sants no funciona, i les conclusions de la Fundació van ser, entre altres, el baix nivell de confiança que té l'Ajuntament en les entitats, i els seus portaveus, i la convicció de les entitats que els processos participatius són una pantomima per cobrir l'expedient. Recordeu que aquí va esclatar l'escàndol de l'Albert Soler, que seguint la teoria alcoveriana de fer el pont a les entitats pretenia contactar directament amb els

ciutadans prescindint d'aquelles.

L'acte final, fet a l'Institut del Teatre, pretenia buscar 15 propostes per millorar la situació. La cosa va començar a anar malament veient la composició: polítics i funcionaris en àmplia majoria i pocs veïns. Va continuar pitjor quan es va requerir que les propostes havien de ser assumibles, realistes i legals. Va fregar el ridícul quan se'ns van presentar un llistat de propostes per tema, la majoria amb tan baix nivell polític que calia mirar sota terra per veure-les.

En algun moment vam intentar mantenir el discurs polític de què el veritable actor és el ciutadà, i que el ciutadà organitzat en moviments socials o entitats és el que assoleix la seva veritable projecció pública. El paper de l'Administració sota el nostre punt de vista ha de ser subsidiari i de suport a aquesta realitat. Va semblar que parléssim de la Lluna.

El procés, ja us ho imagineu, no?, totalment conductista, ens va portar a una ficció de votació final (recordeu: àmplia majoria de tècnics i polítics) en que les poques propostes de nivell que vàrem presentar van ser derrotades de forma clara.

Sap greu que es malgastin els diners de tots, i ens sap greu que la nostra participació els serveixi per donar valença a aquesta democràcia emmordassada que patim.

cartes

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: **signatura, localitat i contacte**

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a **cartes@setmanaridirecta.info** o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 L'Hospitalet de Llobregat**

tica, una guerra de baixa intensitat, destinada eliminar la societat civil crítica.

Alguns exemples d'aquesta política són els següents: fins fa poc tot depenia de l'esfera de cultura i ara ens trobem que és la Policia Municipal qui dona permisos d'actes al carrer. No trobem sentit a que ara, cada vegada que vulguem muntar un acte, sigui el que sigui, haguem de presentar una assegurança. S'ha proposat a l'ajuntament, varies vegades, i per diferents canals comunicatius, que s'habilitin suficients espais -destinats a la comunicació ciutadana- per enganxar-hi cartells i convocatòries, i la resposta municipal van ser alguns pirulus que disquetes i d'altres negocis acaparen perquè compren a terceres persones el treball d'encartellar.

Un cop més la repressió no és cap solució.

Robatori fiscal

Jordi Oriola i Folch Esplugues del Llobregat

Sembla que últimament el PSOE i CiU s'entenen molt. I és important que els ciutadans coneguem el que estan pactant. No només s'ha pactat una rebaixa inacceptable de l'Estatut de Catalunya que ha quedat reduït a ser una tímida ampliació del que ja teníem, sinó que llegeixo a la premsa, encara que en un article petit i en plana senar, que la rebaixa de l'impost de societats que havia d'entrar en vigor en cinc anys, s'aplicarà en només dos anys. I ha estat així perquè el nou soci dels socialistes, CiU, va posar-ho com a condició per donar suport a la reforma fiscal. D'aquesta manera, les empreses passaran de cotitzar un 35% a un

30%, això suposarà deixar d'ingressar 2.500 milions d'euros a les arques de l'estat. Li hem d'afegir una reducció de 2.000 milions d'euros en descomptes en l'impost de l'IRPF, que desgravarà sobretot les rendes altes. Tot això reduirà la capacitat de garantir uns serveis socials suficients a costa de beneficiar les empreses, cosa que no provocarà cap crítica del PP, doncs no hem de creure que els populars sempre estan en contra dels socialistes. És bo que els ciutadans sapiguem a qui volen beneficiar els de CiU, de cara a les futures eleccions catalanes. I també és bo que sapiguem que el PSOE no té res a envejar al neoliberalisme del PP en política econòmica, tot i que ja porten dues eleccions volent tocar la fibra emocional amb eslògans barroers cridant a "derrotar el PP" i ara a votar sí perquè "El PP utilitzarà el teu no contra Catalunya" com si ells fossin l'antitesi dels populars.

Així està el pati

► Pàgina 10
Finalment les pressions de l'empresa Coca-Cola han aconseguit passar per sobre de l'interès natural del paratge de Can Fenosa

► Pàgina 11
Joaquim Nadal i Celestino Corbacho han signat un acord per urbanitzar amb hotels, gratacels i multinacionals la Gran Via fins el Llobregat

► Pàgina 12
La pàgina web de la plataforma suposadament independent que defensa el sí a l'Estatut està allotjada al servidor del Partit Socialista de Catalunya

CATALUNYA // LA CONSELLERA VA INSTAR LA CIUTADANIA A CONTRACTAR MÉS ALARMES

Un assessor de Tura en seguretat privada augmenta un 40% les vendes d'alarmes

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les últimes setmanes ha esclatat un gran debat mediàtic al voltant de la seguretat arrel dels robatoris a les comarques interiors de Tarragona. Diversos grups es dediquen al robatori de fàbriques i xalets de luxe a les urbanitzacions de l'Alt Camp, el Baix Camp i el Tarragonès. Es tracta de gent —que es troben en una situació extrema de precarietat—, i que es dedica a la venda del material robat a xarxes que treuen beneficis molt més elevats. Segons les estadístiques del propi Departament d'Interior i de la Delegació del Govern, la quantitat d'episodis de robatori a urbanitzacions no ha augmentat els últims anys.

Narcís Bartina és conseller delegat de Protec, però també assessor del Departament d'Interior

Les empreses que comercialitzen sistemes de seguretat potencien el negoci gràcies a la polèmica dels robatoris

El que sí ha augmentat és la sensació d'inseguretat que es detecta a les enquestes de victimització que fa l'administració. Té una explicació: el gran mediatisme de tota la informació relacionada amb els robatoris, els atracs, les bandes de lladres, etc... Els interessos creuats entre grans corporacions mediàtiques i les empreses líders del sector de la seguretat han fet proliferar programes televisius dedicats a generar alarma social. Aquesta connivència arriba ara al sector públic.

► **La seguretat privada creix**
En el món de les empreses de seguretat privada les polèmiques al voltant dels robatoris i el debat sobre la manca d'efectius policials significa a la pràctica un considerable augment del negoci. L'estiu de l'any 2004 ja van experimentar un increment de prop d'un 30% en els ingressos per instal·lació de sensors i càmeres, especialment a urbanitzacions de la costa i el prelitoral de Tarragona i Girona. Arribant a una mitjana de 150 contractes diaris només a les comarques

gironines. Tot això després d'una polèmica setmana de debat sobre els batejats com a "robatoris silenciosos" als grans rotatius catalans, a ràdios i televisions públiques.

► **El Consell de Coordinació**
Aquell mateix any es va constituir a Catalunya el Consell de Coordinació de la Seguretat Privada, un òrgan d'assessorament de la consellera Tura que està presidit pel secretari general de Seguretat Pública, Joan Delort. En aquest òrgan hi són representants com a

assessors del Departament d'Interior en seguretat privada el president i el vicepresident de l'Associació Catalana d'Empreses de Seguretat. Narcís Bartina és l'actual màxim responsable de l'entitat i per tant l'assessor de la consellera en seguretat privada. El senyor Bartina, però, té altres ocupacions en el sector, ja que presideix l'empresa Planet Security i és el conseller delegat a Girona de l'empresa Protec.

► **"Recomano instal·lar alarmes"**
Aquests fets no tindrien més rellevància si no fos per les declaracions de Montserrat Tura el passat dia 22, on precisament durant una visita a la ciutat de Girona va recomanar als i les propietàries de xalets a urbanitzacions que instal·lessin sistemes de seguretat privades a les seves finques: "molts cops sobta veure una casa on s'ha invertit molt en construcció però no en seguretat, els habitatges haurien de comptar amb sistemes de seguretat passiva, com ara les alarmes."

Només cinc dies després de les declaracions de Montserrat Tura, el nombre de peticions per instal·lar alarmes a les comarques de Girona va augmentar un 40%. L'empresa màxima beneficiària del

negoci ha estat Protec, presidida per l'assessor de la consellera, el senyor Narcís Bartina. Un cop reconegut per la consellera que no tenien prou capacitat, la sensació d'inseguretat ha augmentat i la fortificació a zones residencials també. Des de mòdiques alarmes de 1.200 euros fins a sofisticats sistemes d'encerclament de grans finques que poden costar fins a 30.000 euros, aquest és el ventall.

► **Un sector per invertir**
La seguretat s'ha convertit en un gran negoci. Seguint la tendència registrada als Estats Units durant les últimes dècades, cada cop són més els empresaris que inverteixen en seguretat privada. L'increment del benefici anual sempre es troba entre un 10 i un 20%, difícil d'aconseguir a cap altre sector econòmic que no sigui la construcció o les immobiliàries.

Repassant el volum de negoci assolit per una multinacional de la seguretat com Prosegur veurem que el 2005 van arribar a facturar 1.388 milions d'euros —més de 230.000 milions de pessetes.

S'han constituït en lobbies de pressió amb gabinets de premsa i línies estratègiques dirigides a generar una fictícia sensació d'inseguretat per incrementar el negoci. ■

La reflexió

Una cantarella coneguda

Hernán Córdoba
La Ciutat Invisible

Ja el tenim aquí, un nou assalt. Els mitjans de comunicació i les institucions bombardejant amb una altra gran amenaça: ara són els robatoris de finques. El toc dramàtic ja el posava avui dia 30 La Vanguardia, quan a la vinyeta de la secció d'opinió hi ha una caixa forta amb una nota pels assaltants que deia: "Ladrones del este: en esta caja fuerte encontrarán (...). No molesten, por favor".

El parany ja és a punt, primer

l'amenaça, l'esquer, i després la solució: seguretat privada a dojo, sistemes de protecció de cases i finques (ben segur, ara ja d'oferta) i, com no, més policia.

D'ençà l'11-S estem vivint a molts nivells l'evolució i posada en marxa d'una triada conceptual: "identificació d'un enemic estratègic-seguretat-llibertat". No ens ha de ser gaire llunyana l'administració Bush quan justifica l'ocupació militar davant els terroristes per garantir la llibertat del món quan sentim a la consellera Tura dir que es fa necessària més presència policial i

seguretat davant els assaltants despiadats de l'est que no ens deixen viure en pau. Estem assistint al desplegament d'un negoci privat de seguretat i armament, satanització interessada de col·lectius humans (fonamentalistes islàmics o migrants precaris de l'est), creació de la sensació de por, i de la conseqüent necessitat de protecció (justificació de l'augment de la despesa pública en defensa i interior, i la necessitat de control de la població migrant). Seguretat i més seguretat per garantir-nos llibertat i més llibertat. Una cantarella de la que pocs treuen molt rèdit i que moltes vivim com una malla asfixiant.

VALLÈS ORIENTAL // DESTRUCCIÓ DE 50 HECTÀREES AGRÍCOLES A LA SERRA DE MARINA

La planta de Coca-Cola a Can Fenosa ha estat construïda tot i el contenciós

Les centrals de Cobega –filial de la multinacional– a Sarrià de Ter, Sant Quirze i Bon Pastor traslladaran les seves instal·lacions on fins ara hi havia un espai natural

✉ Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

El paratge natural de Can Fenosa ja és història. La segona planta més gran que la Coca-Cola té a tot el planeta –després de la seu d'Atlanta–, s'està acabant de construir als terrenys que es troben entre el peu de la serra de Marina i la llera del riu Besòs, a la comarca del Vallès Oriental. Un paratge agrícola que havia estat conreat fins l'any 2001 i que es troba a cavall dels municipis de Martorelles i Montornès. L'empresa ha invertit en aquesta nova joia del seu gran imperi mun-

L'administració va modificar els seus estudis ambientals per poder instal·lar la multinacional

dial més de 120 milions d'euros. La facturació de l'any passat a Catalunya, País Valencià, Balears i Aragó va arribar a prop dels 1.000 milions d'euros, amb un increment sostingut anual del 16%. Les plantes que fins ara es trobaven a Sant Quirze del Vallès, Sarrià de Ter i al barri del Bon Pastor de Barcelona, traslladaran tota la seva producció al nou buc insígnia de Coca-Cola al Vallès. Això no significarà un increment de llocs de treball, tot i les dimensions faraòniques de la nova planta. De fet, la filial ja ha fet diverses reduccions de personal en els últims mesos en vistes al trasllat. Això és especialment rellevant si tenim en compte que una de les raons esgrimides pels consistoris de Martorelles i Montornès en pro de la instal·lació de la Coca-Cola a Can Fenosa era la futura creació de centenars de nous llocs de treball.

La reflexió

Can Fenosa: un clar exemple de destrucció dels espais naturals al servei de les grans multinacionals

✉ Alexandre Peñalver i Cabré
Professor de Dret Administratiu UB
Membre del Fons de Defensa Ambiental

Amentablement, els terrenys de Can Fenosa han esdevingut un altre cas significatiu de quan la planificació urbanística està guiada pels grans interessos econòmics i es menyspreen els interessos públics de la col·lectivitat com és el medi ambient. Aquests interessos públics estaven reflectits, principalment, en els plans generals municipals en qualificar els

La defensa de l'espai natural

L'any 1999, el Departament de Medi Ambient va incloure el paratge de Can Fenosa dins l'annex informatiu del Pla Especial d'Interès Natural de la Conreria-Sant Mateu-Cel·lecs. En el punt 4.2 d'aquest informe es feia referència explícita a la plana fluvial d'especial interès compresa entre Montornès i Martorelles. Es considerava Can Fenosa com a l'última plana fluvial amb conreu d'hortalisses. S'hi havien detectat moltes nidificacions i s'havia constatat la importància de Can Fenosa com a corredor biològic que connectava la serralada amb les lleres de rius i rieres dels Vallès Oriental. Aquell mateix any, però, l'Ajuntament de Martorelles insta a que la Comissió d'Urbanisme de Barcelo-

na (CUB) faci una requalificació dels terrenys, passant d'agrícoles a industrials. Per aquelles dates, la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat, sota la supervisió del convergent Felip Puig ja havia mantingut contactes amb l'empresa Cobega, indicant-los, segons fonts de la mateixa empresa, que una bona ubicació per la factoria podien ser els terrenys de Can Fenosa.

Els informes es modifiquen

Des d'aquell moment l'interès natural per l'espai que s'havia mostrat des del Govern va començar a trontollar. La CUB aprova la requalificació, però l'Ajuntament de Montornès vota en contra durant un ple municipal a finals de 1999. Aleshores la Generalitat demana nous

informes ambientals a Medi Ambient, a la Diputació de Barcelona i al Consorci del Riu Besòs. Sorprenentment els tres informes no donen valor ecològic als terrenys, contradint així la postura de totes tres administracions un parell d'anys enrere, que fins i tot havien encarregat el projecte i disseny d'un futur parc natural fluvial a la zona.

Cobega es va reunir amb el principal grup ecologista que s'oposava a la instal·lació de l'empresa, El Lledoner (dins d'Ecologistes en Acció), i els va oferir un viatge pagat a Canàries perquè poguessin veure la seu de l'empresa que hi funciona des dels 80. Els ecologistes s'hi van negar al·legant que ells no volien conèixer el funcionament, que el que volien era salvar Can Fenosa.

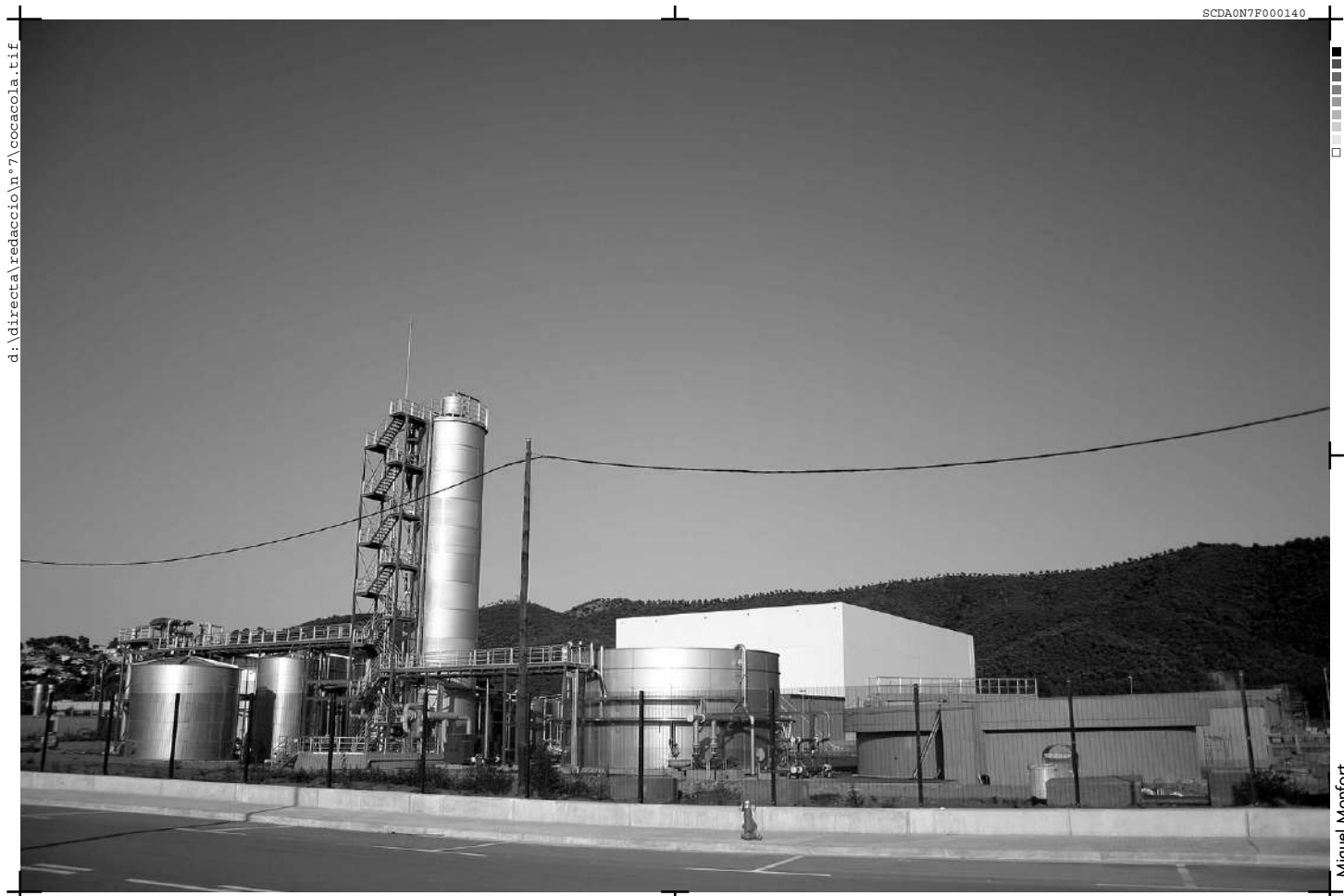
L'Informe Ramón Folch

Es va produir un salt qualitatiu en l'estratègia de Coca-Cola, l'encàrrec d'un estudi al gabinet de Ramón Folch. L'especialista més reconegut en "preservació del medi i urbanisme" va accedir previ pagament de la Coca-Cola a fer un informe amb unes conclusions que assimilaven Can Fenosa a un solar entre fàbriques sense cap valor mediambiental destacable. A partir d'aquí tot va anar rodat. Montornès va aprovar la requalificació d'uns terrenys que aleshores valien 200 milions de pessetes i que amb l'actual estatus de sol industrial ja cotitzen més de 8.000 milions. Hi ha un contenciós al Tribunal Superior de Justícia però les obres no es van aturar i ja són a punt per la inauguració oficial. ☎

Signen el document ètic del Fòrum 2004

Cobega va signar el document ètic del Fòrum de les Cultures 2004 precisament en l'apartat de sostenibilitat.

Segons el president, Francesc Daurella, que va aportar 1,8 milions d'euros al patrocini de l'esdeveniment, "l'empresa es comprometia a la conservació i millora de l'entorn i el medi ambient". Segons Daurella, "Cobega identifica tots els aspectes mediambientals associats a les seves activitats per minimitzar els impactes dels mateixos".

Instal·lacions de Coca-Cola a cavall de Montornès i Martorelles. El paratge de Can Fenosa ja ha estat destruït

Miquel Monfort

BAIX LLOBREGAT // EL PASTÍS CONSTRUCTOR DE LA CITY METROPOLITANA S'AMPLIA

La Gran Via tindrà multinacionals des de plaça Cerdà fins el Llobregat

Milers d'oficines i passarel·les, 10 hotels de 4 i 5 estrelles, 2 torres bessones de 28 pisos, un restaurant de luxe a 110 metres d'alçada, 2 grans centres comercials

✉ Jesús Rodríguez

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'alcalde de l'Hospitalet de Llobregat, Celestino Corbacho, i el conseller de Política Territorial i Obres Públiques Joaquim Nadal —tots dos del PSC— van signar el 22 de maig un conveni segons el qual es podrà continuar l'urbanització de la Gran Via fins a la llera del riu Llobregat. El Consorci per a la Reordenació de la Gran Via, que fins ara s'havia encarregat del projecte fins a l'alçada de Bellvitge, serà el responsable de planificar la resta de l'àrea.

Corbacho i Nadal signen un conveni que amplia l'àrea de futur creixement urbanístic

El conseller va declarar que, amb el projecte, "comencem una aventura, si l'operació de la Gran Via fins a Bellvitge ha estat un gran motor de transformació urbana, econòmica i social, per què no seguir fins el riu?"

Nadal es referia a l'obra feta fins ara, el que es coneix com a Districte Econòmic Gran Via. Els elements més característics i coneguts del qual possiblement siguin l'hotel amb forma d'ovni a costat de l'hospital de Bellvitge, el centre comercial Ikea i la City Metropolitana. Però anem pas a pas. Es tracta de sis grans blocs d'inversió que configuren tot el triangle comprès entre la Gran Via, la Ronda Litoral i el passeig de la Zona Franca. El terreny és la suma del que antigament es coneixia com a Gran Via Sud i el polígon Pedrosa. Amb una superfície total de 1,8 milions de metres quadrats i una inversió prevista propera als 1.800 milions d'euros.

Les constructors del gran districte de negocis despleguen un exèrcit de grues al llarg de la Gran Via a l'Hospitalet

► Cambra de Comerç i Foment

La iniciativa pública i la privada es confonen dins de tot l'organigrama d'interessos creuats, però està clar que la Cambra de Comerç de Barcelona i la patronal Foment del Treball són dos dels *lobbies* que més poder de decisió han tingut sobre el gran pastís econòmic a repartir. El Consorci de la Zona Franca presidit per l'Ajuntament de Barcelona i el Govern estatal també ha estat decisiu, així com la societat Fira 2000 i la UPC. Recordem que, tant Jordi Oliveras com Jaume Pagès, alts directius de Fira 2000 i del Fòrum 2004, havien estat gerent i rector de la UPC respectivament. La UPC de fet s'ha encarregat de fer els estudis econòmics que han donat l'aval per a la realització de grans projectes com el Fòrum o ara el Districte Econòmic Gran Via.

Si venim des del Baix Llobregat, entrant a Barcelona anirem trobant cada un dels sis macroprojectes. En primer lloc, l'Hotel Porta Llobregat, conegut com a Hesperia, amb el característic ovni-restaurant a la cúpula situada a 105 metres d'alçada. Té 32.000 metres quadrats distribuïts en 29 plantes. Es tracta d'un negoci privat. Es preveuen 10 hotels més al llarg de tota la Gran Via.

A continuació trobem el macrocentre de la multinacional Ikea, inversió i benefici privats. En tercer lloc, el gran centre comercial Gran Via 2, propietat de la Sociedad General Inmobiliaria de España, Carrefour i Filmax, amb una inversió de 150 milions d'euros. Segons els promotors, en 10 minuts poden arribar més d'un milió de potencials clients.

En quart lloc, una nova ampliació de la Fira de Barcelona, anomenada Montjuïc 2. Tindrà sis pavellons, auditoris per a 3.000 persones i quatre hectàrees de jardins interns. La joia d'aquest recinte seran les dues grans torres bessones de l'arquitecte japonès Toyo Ito, de 28 plantes i una alçada de 114 metres. Inversió pública de 470 milions d'euros. Benefici privat.

Centenars de milions d'euros públics invertits en negocis d'empreses privades

La cinquena peça del trencaclosques serà la City Metropolitana, elevada on antigament hi havia els dipòsits de Repsol-Butano. S'hi construiran una dotzena d'edificis singulars, especialment d'oficines, restaurants i hotels de luxe. La previsió d'inversió supera els 240 milions d'euros. Benefici privat.

Tot seguit trobem el cobriment de la Gran Via i la creació de la plaça Europa. S'invertiran 86 milions d'euros en soterrar prop de tres quilòmetres de l'actual autovia. Per pagar les obres, el lateral nord s'omplirà de grans edificis d'entre 15 i 20 plantes d'inversió

totalment privada. Construccions y Contratas, Copisa i Comapa s'han endut l'encàrrec de les obres.

Pràcticament presència nul·la en serveis socials i equipaments, això sí, l'única inversió suposadament dedicada a l'àmbit públic que trobem dins de tot aquest districte es troba a la Ciutat Judicial. Una inversió de 230 milions d'euros en 11 grans edificis de vidre d'entre 40 i 72 metres d'alçada, on es pretén col·locar tots els jutjats civils, penals, d'instrucció, socials, i les sales de l'Audiència Provincial, de Barcelona i de l'Hospitalet.

► Una postal irreal d'Hospitalet

Aquesta enorme muralla urbanística construïda a la Gran Via serà el gran portal de benvinguda pensat per a la captació d'inversors que arribin des de l'aeroport, però serà una construcció a esquena de la ciutat real de Torrossa, Santa Eulàlia, La Gornal o Can Serra. Per denunciar aquesta situació, va sorgir la Plataforma contra l'Especulació del Sòl de l'Hospitalet, una entitat que agrupa la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes, plataformes d'afectats, una associació cultural, algunes ONG i un centre social okupat. Reivindiquen una major cohesió social, l'actuació urgent de l'administració als barris més empobrits, la recuperació i defensa de tot allò públic, en especial dels transports, els equipaments i els serveis. Les grues, però, segueixen amb les obres. ☎

Les grans fortunes catalanes

✉ Directa Barcelona

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les grans fortunes catalanes tenen 2.727 milions d'euros invertits a través de 329 SICAV, societats que inverteixen exclusivament en actius financers i que disposen d'avantatges fiscals. Entre els inversors destaquen Isak Andic, fundador de la cadena de moda Mànec, Román Sanahuja, amo de Sacresa, i Albert Costafreda, president de Panrico,

a partir de dades del Registre Mercantil i la CNMV. El patrimoni gestionat a Catalunya a través de les SICAV representa el 10% del de l'Estat espanyol. En aquesta quantitat no s'inclou les SICAV que els inversors catalans tenen en altres comunitats autònomes, principalment Madrid. Entre els accionistes estan representants dels principals grups familiars catalans, fundadors de companyies que van vendre els seus negocis i professionals amb elevats ingressos.

Entre els inversors a través de SICAV destaquen Josep Lluís Núñez, expresident del Barça i amo de la immobiliària Núñez i Navarro, Carlos Colomer, propietari de The Colomer Group i vicepresident d'Altadis, i José María Serra Farré, president de l'asseguradora Catalana Occident. Les SICAV són societats anònimes que tenen per objecte exclusiu l'adquisició, tinença, gaudi i administració en general i alienació de valors mobiliaris i altres actius financers.

CATALUNYA // POLÈMICA PER LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA AL REFERÈNDUM

La web de l'associació pro estatut està allotjada a un servidor del PSC

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'associació Estatut, Jo Sí s'autodefineix com una "plataforma ciutadana que aplega representants de la societat civil procedents de tots els sectors professionals i ideològics". Dídac Boza, un dels portaveus de l'associació, afirma a preguntes de la DIRECTA que es tracta d'una plataforma "independent" i "apartidista", àmplia amb la participació de signatures molt diverses.

Iceta afirma que PSC i "Estatut, jo sí" no han tingut cap contacte

En aquesta línia, el portantveu del PSC Miquel Iceta va declarar el dilluns de maig que no tenien "cap contacte amb la plataforma", però que els encantaria "fer algun acte amb ells".

Contrastant amb aquesta imatge hi ha la llista d'entitats amb les que comparteix servidor la seva pàgina web, www.estatut-josi.cat: diferents agrupacions locals del PSC (inclosa la central del carrer Nicaragua de Barcelona), la pàgina personal de Maragall i la d'institucions controlades tradicionalment pels socialistes com la Diputació i l'Ajuntament barcelonins, o COM Ràdio.

De fet, això no resulta estrany, doncs l'empresa propietària d'aquest servidor és Lavinia, dedicada al serveis digitals i d'imatge corporativa per a altres empreses i institucions i reconeguda dins el món polític per ser de "l'entorn més

Prop de 5.000 persones van participar de la concentració que la Plataforma Pel Dret a Decidir va convocar dissabte 27 de maig a la plaça Catalunya de Barcelona. Els mitjans de comunicació de l'entorn socialista i convergent van posar èmfasi en la poca participació a l'acte. La setmana anterior els mateixos mitjans van donar gran cobertura a un acte pel sí molt més reduït

proper al PSC". Aquesta empresa va intentar introduir-se en el mercat de l'elaboració de continguts per a televisions locals, aconseguint molts contractes a televisions d'ajuntaments socialistes, i és propietat d'Antoni Esteve, antic periodista de TVE i El Periódico, entre altres mitjans, i signant del manifest d'Estatut, Jo Sí. Actualment, però, es dedica bàsicament a l'assessorament en imatge, i té entre els seus principals clients ministeris, departaments de la Generalitat i ajuntaments. En la llista que

publiquen a la seva pàgina web no hi figura, però, un dels seus principals clients: el PSC.

Les coincidències continuen D'altra banda, la pàgina web de l'Estatut, jo sí. Està registrada a nom de Dídac Boza, encara que no aparegui com a promotor de la iniciativa i sols com a signant, que també és la persona que agafa el telèfon de l'associació (única forma de contacte al marge la mail, doncs no difón la seva adreça física). Aquest periodista ha

estat, fins fa poc, director de continguts de les revistes districtals de l'Ajuntament de Barcelona i és redactor de plural.com, el diari digital d'Enric Sopena (antic cap d'informatius de TVE i actualment tertulià prosocialista, i que també ha signat el manifest proestatuari).

Contribucions econòmiques L'associació Estatut, Jo sí demana, com moltes d'altres entitats, contribucions econòmiques per a finançar les seves activitats, i publica per a tal fi un compte corrent de

La Caixa. Però el que sobta d'aquesta petició és que entre la llista de signants del seu manifest hi figuren Narcís Serra (President de la Caixa de Catalunya), Lluís Reverter (Secretari general de la Fundació La Caixa) i Àlex Sussanna (President de la Fundació Caixa Catalunya). També hi figuren nombrosos empresaris entre els que hi destaca Miquel Roca i Junyent, l'expolític convergent que des que es va dedicar a l'activitat privada es guanya molt bé la vida en un dels bufets d'advocats més grans del país.

Durant la manifestació del Tomb es van fer accions a monuments de la ciutat de Lleida. Es van col·locar bosses de plàstic al cap de les estàtues per tal de denunciar la tortura.

Manifestació de cloenda del Tomb Antirepressiu'06

Directa Terres Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

El dissabte 27 de maig, a Lleida, es va cloure el Tomb Antirepressiu amb una manifestació on hi van participar un centenar de persones. En aquesta es van denunciar diversos casos repressius, com les tortures rebudes per un jove de

Un centenar de persones participen de l'acte reivindicatiu a Lleida

Torà detingut sota la llei antiterrorista l'abril del 2003 i que encara està pendent de judici, o la persecució personalitzada per part dels mossos d'esquadra contra persones dels moviments socials de Lleida arran de la manifestació de suport al CSO La Gàbia que es va dur a terme al novembre passat.

Es van realitzar diverses accions: disfressar de torturats a Indibil i Mandoni -estàtua emblemàtica de la ciutat-, desplegar pancartes i encolar cartells solidaris amb les persones represaliades. A més, un grup de persones van repartir amfetamines a la gent del carrer per denunciar que aquestes li van ser subministrades al jove de Torà durant la seva detenció. La manifestació va acabar amb una gran traca i la lectura de manifestos.

Estat en què va quedar el centre social La Ramona després d'un atac atribuït a grups feixistes

VALLÈS OCCIDENTAL // FINAL D'UN CENTRE SOCIAL DINÀMIC A LA CIUTAT

Incendi intencionat al Cso La Ramona

Redacció Directa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El centre social okupat La Ramona de Cerdanyola del Vallès va ser totalment calcinat per un incendi durant la matinada de diumenge 28 de maig. Tots els indicis apunten a una acció premeditada la que va ocasionar el foc. Des del centre social han emès un comunicat on denuncien que s'ha tractat d'un atac neonazi, ja que no és el primer cop que agredeixen tant l'espai físic com a les persones que

Convoquen una manifestació pel dissabte 3 de juny al centre de la població

hi participen. L'estructura de la casa va quedar molt afectada, el sostre es va ensorrar i tan sols queden les parets de pedra. Tota la

infraestructura interior de l'edifici també ha estat consumida per les flames. L'escenari, les taules, les cadires, tot ha desaparegut. Des de l'assemblea es denuncia que "aquests grups d'ultradreta tenen total impunitat i actuen sovint amb agressions i atacs". També volen reafirmar la seva intenció de seguir endavant amb el projecte, ja que creuen que "ha estat molt important per la realitat dissident de Cerdanyola, conjuntament amb la resta de col·lectius crítics i alternatius de la ciutat vallesana."

Afirmen que des de La Ramona s'ha demostrat que es poden crear realitats al marge del capitalisme que denunciïn el sistema establert. Però també diuen que això no serà un punt i final, que l'atac els ha donat més impuls per seguir endavant amb el projecte i que de les cendres del centre social en sortirà nous projectes. De moment ni el consistori ni els partits polítics de Cerdanyola han condemnat els fets. Dissabte 3 de juny una manifestació sortirà a les 19h de la plaça de la biblioteca. @

BARCELONA // ANARQUISME

La Fiscalia demana 7 anys de presó pels detinguts el 9 de febrer

Directa Barcelona
/redaccio@setmanaridirecta.info/

En Ruben i l'Ignasi van ser detinguts a Barcelona el 9 de febrer. Els acusen d'haver participat a diversos atacs i sabotatges contra el sistema penitenciari. Després de declarar al Jutjat d'Instrucció núm. 13 van ingressar a presó preventiva. En Ruben a Can Brians i l'Ignasi a Quatre Camins. Després de les proves caligràfiques que no ratificaven la versió policial de l'acusació, l'Ignasi va poder sortir de la presó. Ara, amb en Ruben encara tancat a Can Brians ha arribat la petició fiscal.

Demanen 7 anys i 6 mesos de presó per dos delictes de danys. També els volen fer pagar indemnitzacions de 3.846 i 21.674 euros a la Caixa de Sabadell i el Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (CIRE) respectivament.

SANTS // ENTITATS SOCIALS

Suport Can Vies

El centre social Can Vies, al carrer Jocs Florals 42 del barri de Sants de Barcelona ha emès diversos comunicats i formularis per tal de ser adreçats per fax a les administracions que es troben darrera de l'amenaça de desallotjament. A la web barrisants.org pots descarregar els arxius, omplir-los amb les dades de la teva entitat i enviar-los per fax. També s'ha convocat una manifestació el 10 de juny a les 18h.

ESTAT ESPANYOL // PÈRDUA DE LLOCS DE TREBALL A L'OPERACIÓ FINANCERA

El Banc Sabadell compra l'Urquijo per ser líder de la banca privada i "ven" les treballadores

Laia Alsina Garrido
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les treballadores de més de 55 anys del Banc Urquijo tenen por. L'anunci de compra per part del Banc Sabadell s'ha esbombat als mitjans com una gran operació farcida de milions d'euros i beneficis a dojo. No és el cas de les treballadores que té a Madrid l'Urquijo ni tampoc el de les de Barcelona que ja han passat la cinquantena i que representen una tercera part de l'actual plantilla.

Els 760 milions d'euros que ha pagat el Sabadell i que el converteix en la segona entitat especialitzada en banca privada de l'Estat espanyol, no eviten que 340 persones siguin acomiadades. I previsiblement seran treballadores de l'Urquijo, concretament un 40 per cent de la plantilla.

L'operació, que ha tingut l'assessorament jurídic del bufet de l'exdirigent de CIU, Miquel Roca, passa "per oferir prejubilacions amb el 75 per cent del sou, i si no les acceptem, ens fan fora amb un acomiadament improcedent", segons han explicat les treballadores del banc madrileny. Les

Les treballadores de més de 55 anys hauran d'escollir entre la prejubilació i un acomiadament improcedent

mateixes fonts asseguren que "si no els surt a compte acomiadar-nos ens traslladaran a oficines fora de la ciutat que ens suposin un desplaçament important, i així acabarem cedint per cansament". Això pel que fa a les treballadores de Barcelona.

En el cas de Madrid, el més probable és que les obliguin a traslladar-se a Catalunya o les acomiadin amb una indemnització, "com ja va fer el Sabadell quan va comprar el Banco Atlántico".

Això sí, segons les empleades, "corre el rumor que els directius de l'Urquijo, si són acomiadats o accepten marxar, rebran un bonus especial de 20 milions d'euros. Res a veure amb el què ens ofereixen a la resta"

► **L'arribada de les ETT**
Tot plegat, mentre el president de l'entitat catalana, Josep Oliu,

Els directius de l'Urquijo que marxin rebran una bonificació de 20 milions d'euros de la nova direcció de Banc Sabadell

explicava a través d'un comunicat oficial que "l'operació té el suport de tot l'equip directiu i els treballadors del Banc Urquijo" i afegia que "d'aquí a tres anys crearem llocs de treball". Les treballadores de l'entitat madrilenya consideren serà una rèplica del que viuen des de fa temps: "Ens fan fora i

contracten gent a través de les empreses de treball temporal que acaben fent la nostra feina per salaris molt més baixos".

► **El Sabadell en xifres**

Les possibles prejubilades a la força del Banc Urquijo, denuncien a més, que entitats com el Sabadell que obtenen beneficis, es dediquin a parlar d'excedents de treballadors. En els últims 11 anys, el grup de Josep Oliu ha comprat cinc bancs que l'han situat com la quarta entitat espanyola per recursos de clients, gastant 3.000 milions d'euros en aquestes operacions. Sabadell també ha passat de ser el que s'anomena una entitat regional a operar a tot l'Estat espanyol que cotitza a borsa, que està dins del selectiu Ibex 35 i té presència internacional. @

Història d'u

fotogra

Hi ha qui diu que la història del carreró de Santa Agata un segle enrere. Sembla ser que havia estat un carrer construït magatzems i tallers de manufactura. A partir d'uns vint locals de construcció irregular on conviuen artesans del barri. Hi havia qui feia quaranta anys que hi vivia. L'empresa constructora Vèrtix va comprar part de l'illa de cases per fer-hi un complex de pisos de sortida als inquilins que alguns d'ells van intentar tallar el subministrament elèctric i va aconseguit 150 habitants que es resistien a marxar.

El dia 1 de gener de 2006

“La ciutat és un cementiri de somnis”

Pintada apareguda al solar de Torrent de l'Olla amb Santa Àgata

un carreró

fies i text d'Edu Ponces

a Àgata, al barri barceloní de Gràcia, es remun-
n hort on, poc a poc, amb els anys, s'hi van anar
Els ultims anys s'havia convertit en un conjunt
viven pintors, músics i artistes varis amb fus-
ta anys que hi tenia el taller i qui feia més de
x va comprar els terrenys juntament amb gran
vivendes noves. L'empresa va donar uns termi-
ncomplir durant un temps. Finalment, l'empre-
mençar a enderrocar els locals contigus als dels

5 al carreró de Santa Àgata ja no hi vivia ningú.
Actualment és un solar.

ESTAT ESPANYOL // 3A ASSEGUDA POPULAR DIUMENGE A LA TARDA

La vivenda digna i assequible segueix treient centenars de persones al carrer

La concentració per la vivenda a Maó va aplegar una trentena de persones

Directa Barcelona
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Els crits de “Què passa? Que no tenim casa!” s’han tornat a repetir aquest diumenge pel centre de Barcelona. Mig miler de persones han sortit al carrer per reclamar el dret a una vivenda que reconeix la Constitució espanyola.

Tot i ser menys massiva que la protesta que es va fer a mitjans de maig en la què van participar unes 6.000 persones, la tercera asseguda pel dret a un habitatge digne ha decidit fer-se sentir d’altres maneres. D’una banda, acompanyant la concentració d’una cassolada. De l’altra, traslladant la protesta a la plaça Sant Jaume per després baixar

La protesta a Madrid va acabar amb la detenció de tres persones

per les Rambles i acabar a la plaça de Cristòfol Colom on, durant una estona, s’ha tallat el trànsit.

La convocatòria s’ha fet alhora a diferents punts de l’Estat espanyol. Amb la voluntat que cada vegada s’hi afegeixi més gent, els organitzadors han proposat repetir-la cada diumenge, en el cas de Barcelona a la plaça Catalunya.

Seguint la convocatòria simultània, un miler de persones

es van concentrar a la Puerta del Sol de la capital espanyola. Allà la protesta va tenir un altre caire, sobretot perquè la policia va detenir tres persones. Els arrestos es van produir quan els manifestants van decidir traslladar l’asseguda a la Cibeles i van topa amb un nombrós dispositiu policial que els impedia el pas i feia identificacions. Segons alguns testimonis, cap a les nou de la nit una noia va fer una foto amb el mòbil a una dona aliena a la protesta que es barallava amb un agent. Quan la van veure, li van exigir el telèfon i com es va negar, els anti-disturbis, segons els mateixos testimonis, la van detenir juntament amb dos amics. ☺

Concentració a ciutat de Maó

Directa Menorca
/menorca@setmanaridirecta.info/

Els sms, els correus electrònics i el boca a orella, van ser el mitjà de convocatòria per la concentració que es va realitzar a la plaça de la Miranda de Maó. Així, a la una del migdia del dissabte 27 s’aplegaven enfront la delegació del govern balear una trentena de persones que reivindicaven una vivenda digna i assequible vora una pancarta on hi deia “Gent sense casa, cases sense gent, com s’enten?”

PREMIÀ // ESPECULACIÓ

Prou creixement urbanístic

Un centenar de persones van participar a la manifestació contra el creixement urbanístic del Maresme que tingué lloc a Premià de Mar el 20 de maig. L’acte va finalitzar amb la lectura d’un comunicat per part de les entitats ecologistes i antiespeculació.

VILANOVA // OKUPACIÓ

Dues okupacions d’edificis vells per fer-hi activitats

Dues cases del casc antic de Vilanova van ser okupades el passat 25 de maig. Estan situades al carrer Sant Gervasi 16 i 18. El grup de joves que ha realitzat l’acció vol evitar l’enderroc i aconseguir rehabilitar l’espai per donar-ne un ús més enllà dels projectes especulatiu a que estan destinades. També van voler cridar l’atenció sobre el nombre d’edificis abandonats a la capital del Garraf, que ja s’apropa als 500.

SES ILLES // URBANISME

Signatures per salvar Mallorca

La Plataforma Salvem Mallorca va lliurar la setmana passada les signatures necessàries per a la tramitació de la Iniciativa Legislativa Popular contra les agressions al territori. Dos mesos i mig després de l’inici de la campanya de recollida, s’ha aconseguit el suport de 34.000 persones.

BARCELONA // PRESOS 4F

Asseguda a plaça Sant Jaume

Mares i dones van protagonitzar una asseguda per demanar l’alliberament de Rodrigo, Àlex i Juan, els tres nois presos el 4 de febrer. Van lligar diversos globos amb missatges, i totes juntes van enlairar una pancarta fins el terrat de l’ajuntament. Les concentracions continuaran cada dia de 12 a 2.

La Drogueria segueix sota amenaça de desallotjament

Directa Barcelona
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El desallotjament del CSOA La Drogueria, que s’havia d’efectuar el divendres 26 de maig a les 9:30 va quedar suspès.

El jutjat de primera instància número 6 de Mataró va dictar un auto en que es deia literalment: “habida cuenta que no se dispone del soporte judicial suficiente para practicar la diligencia, decreto la suspensión.”

Aquesta decisió suposa que la jutgessa Maria Ángeles García Aldaria ha de notificar una nova data i hora pel desallotjament.

Sense aquesta ordre, un hipotètic desallotjament de la Drogueria seria, segons la legislació civil vigent, il·legal.

Dissabte però ja corria per Mataró el rumor d’un desallotjament per sorpresa el dilluns o el dimarts d’aquesta setmana, per això van convocar una concentració a les 7h del matí davant de l’edifici, al casc antic de la ciutat. Els furgons dels mossos però no van fer acte de presència a la capital del Maresme cap dels dos dies.

Aquesta acció, segons l’assemblea de La Drogueria, “demostraria com ja va passar amb el desallotjament il·legal de la vivenda okupada Kal Ronk i el CSOA l’Estella; que l’Estat de dret, la democràcia i el sistema legal que els empara són paper mullat.” La participació de l’ajuntament al desallotjament de l’Estella ja va ser defensada en un ple municipal, per part del regidor de Seguretat Ciutadana Ramón Bassas. ☺

El 10 d’abril ja es va celebrar una roda de premsa per denunciar l’amenaça de desallotjament, on van voler destacar els objectius reivindicatius de l’okupació de La Drogueria.

**Posa el teu gramet
per la *Directa* i
tindràs en un any 5 kilos
de contrainformació**

Corresponsalies

Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>
Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>
Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>
El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>
Cerdanya <cerdanya@setmanaridirecta.info>
Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>
Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>
Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>
Osona <osona@setmanaridirecta.info>
Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>
Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>
Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir **DIRECTA** setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Un cop hagis omplert la butlleta ens la pots fer arribar a: c/Juan Ramón Jiménez 22, 08902, l'Hospitalet de Llobregat. També pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info i O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Butlleta de subscripció

setmanari de comunicació

directa

Em vull subscriure al setmanari de comunicació Directa:

Nom..... Cognoms.....

Població..... Codi Postal.....

Adreça.....

Correu electrònic..... Telèfon.....

Signatura: Ordinària ☐ 60 euros / Solidària ☐ 120 euros

Amb la subscripció rebré cada setmana la publicació durant un any. La domiciliació bancària és una de les vies per fer-ho.

--	--	--	--

Presentacions

2 de juny **Felanitx** (Sala Recreativa) 21.30h
 16 de juny **Maó** (Lloc i hora per confirmar)
 17 de juny **Sant Celoni** (Casal Independentista Quico Sabaté) 19.30h
 22 de juny **Mataró** (Cafè Arcàdia) hora per confirmar
 24 de juny **Ponts** (Bar Canari) 19h

Si voleu organitzar una presentació del projecte al vostre barri o vila us podeu posar en contacte amb nosaltres a: internacional@setmanaridirecta.info

Punts de venda

Balaguer CSO Les Vies Noguera Ribagorçana, 2
Barcelona Gàbia de Paper Marià Cubí, 26 **Cap i Cua** Torrent de l'Olla, 99 **La Torna** Sant Pere Màrtir, 37 **Infoespai** Plaça del Sol, 19
Taifa Verdi, 12 **Cat Guinardó** Pl. Guinardó, 13 **Kiosc Manu** Nàpols-Roselló **Ítaca** Pallars, 230 **Cus-Cus** Rambla Poblenou, 77 **Patapalo** Rubén Dario, 25 **Ateneu Popular 9 Barris** Portlligat, 11-15 **Rocaguinarda** Xiprer, 13 **Pròleg** Dagueria, 13 **El Lokal** Cera, 1 bis **La Rosa de Foc** Joaquín Costa, 34 **Medios** Valldonzella, 7 **1917** Pintor Fortuny, 30 **Tartessos** Canuda, 35 **Quiosc Colom** La Rambla **Quiosc Santa Mònica** La Rambla **Acció Cultural** Socors, 7 **La Ciutat Invisible** Riego, 35 **Terra d'Escudella** Premià, 20 **Trèvol** Antonio Ricardos, 14
Bellaterra UAB **Kioskiero** Facultat de Ciències de la Comunicació
Berga Llibreria Quatre Cantons Pl. Ciutat, 12
Caldes de Montbui Ginesta Pl. Moreu, 12
Cornellà de Llob. **El Grillo Libertario** Llinars, 44
Esplugues de Llob. **Ubud Artesania** Mestre Joaquim Rosal, 22
Girona Llibreria 22 Hortes, 22 **Les Voltes** Plaça del Vi, 2
La Màquia Vern, 15
Granollers **La Gralla** Pl. dels Càbrits, 5 **Anònims** Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic Roger de Flor, 85
Igualada **Ateneu Llib.** **El Porvenir** Passeig Jacint Verdaguer, 122
Les Franqueses **El Cabàs** Ribes, 121
L'Hospitalet de Llob. **Quiosc Montserrat** Pl. Mare de Déu de Montserrat
Lleida **Ateneu La Maranya** Parc, 13 **La Falcata** La Panera, 2
Maó **Café Teteria** L'Antic Plaça de la Conquesta, 5
Mataró **Arcàdia** **Café Cultural** Pujol, 26 **Robafaves** Nou, 9
Reus **Bat a Bat Kultur** Sant Elies, 29 **Llibreria Gaudí** Galera, 12
Galatea Llibres Jesús, 5-7
Ribes del Garraf **Can Gabaldà** Plaça de la Font, 2
Sant Celoni **Els 4 Gats** Sant Josep, 64-66
Sant Joan Despí **Recort** Major 60
Vic **La Tralla** Riera, 5 **Ronda** Ronda de Camprodon, 3
Vilafranca del Penedès **La Fornal** Sant Julià, 20

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

Llatinoamèrica // Amenaces

» Hugo Chávez va denunciar, a través del seu programa televisiu, que s'està conspirant per a derrocar, amb un cop d'estat, el president bolivià Evo Morales. La sospita ve precedida d'unes paraules de Bush on afirma que la democràcia boliviana s'està erosionant. Morales ha confirmat la notícia, però ha assegurat tenir el suport de les forces armades.

Pamplona // Dret d'emissió

» Amb el lema "Parla: Euskalerrria Irratia, amb tot el dret", més de 4.000 persones es van manifestar pels carrers de Pamplona el 28 de maig. Aquesta ràdio és la única que emet íntegrament en basc a Navarra, i a pesar de portar ja 18 anys, el govern autonòmic s'ha negat sempre a concedir-li una llicència.

NIGÈRIA // CONFLICTES ECONÒMICS I IDENTITARIS SACSEGEN LA FEDERACIÓ

Existeix Nigèria?

✉ Dídac P. Lagarriga
/Barcelona/

L'Estat federal de Nigèria va ser inventat pel domini britànic, englobant dins d'unes mateixes fronteres un gran nombre de comunitats molt diverses, amb un passat cultural diferent (que els europeus es negaven a reconèixer) i, per tant, amb una manera d'entendre la gestió social també ben diferent (i que el domini colonial igualment obviava): l'Àfrica ni tenia passat ni era prou competent per a poder gestionar políticament la societat. Amb la creació de les federacions, amalgamaren diverses nacions històricament consolidades (que anomenaven tribus, designació que actualment s'ha canviat per la d'ètnies), gestant nous pastitxos que només podien provocar confrontació. Nigèria és un d'aquests engendres fets amb

*Als moviments
que defensen la
seva comunitat
se sumen
milícies
finançades pel
Govern i les
màfies que
trafiquen amb
petroli*

perversió i ignorància: un invent sagnant¹. Tots els elements necessaris per al conflicte permanent es donen a Nigèria: la dominació i explotació econòmica, la instrumentació de les "ètnies" (amb els seus favoritismes, corrupcions i marginacions) i la perillosa però efectiva tergiversació de la història, formen un bloc homogeni que, sense cap possibilitat de digestió, van haver d'incorporar al seu present les societats "independents" que vivien sota un Estat artificial anomenat Nigèria. Des de 1958 (any de la primera exportació comercial de cru) el petroli es convertí en el principal factor econòmic, i les pràctiques neocolonials de les empreses petrolieres, com la britànica Shell o la nord-americana Chevron, agreujà encara més la ja de per sí difícil estabilitat de la federació².

Avui Nigèria disposa d'un

Manifestació a Biafra al maig del 2005

règim democràtic parlamentari basat en la corrupció i la repressió. Tot i que hi ha una millora si ho comparem amb el govern militar de Sani Abacha, durant els anys 90, les companyies petrolieres segueixen comptant amb la complicitat del govern per a continuar traient profit dels recursos naturals, especialment a la regió del delta del riu Níger. La població d'aquella zona, que ha de patir tots els efectes negatius de l'extracció de cru sense rebre res a canvi, ha anat organitzant-se progressivament per a denunciar la precària situació en la que es troben. La resistència de la societat civil ha provocat un ressò constant a nivell internacional, en especial des de l'any 1995, quan el conegut escriptor Ken Saro-Wiwa va ser condemnat a mort per a defensar les causes dels ogoni, una de les comunitats que viuen al Delta³.

► Redistribució de riquesa, però també de territori

En aquesta darrera dècada moltes coses han anat canviant, tot i que els magres beneficis que rep la població continua generant protestes: moltes d'elles s'han radicalitzat i diversificat, i si fins fa un temps les motivacions polítiques i socials de les revoltes populars eren clares, cada vegada la com-

plexitat és més evident, afegint-se a la revolta moviments armats, milícies i grupscles: a les imatges on joves i dones de les comunitats més afectades s'alcen contra les multinacionals a cop de pedra, o ocupant les instal·lacions durant dies, hem d'afegir-hi la dels petits grups de joves perfectament entrenats (on les armes ja no són els vells fusells de caça sinó els AK-47 importats) que roben quantitats importants de petroli per a revendre'l al mercat negre. No cal caure en els discursos oficials que titllen qualsevol acte armat de terrorisme, englobant en un mateix sac màfies, moviments populars i desesperació, però tampoc cal anar a l'altre extrem i glorificar tota acció que s'aprofita d'una lluita comuna per a fer-ne un negoci rentable. El llistat de moviments i milícies és extens, deforme i canviant. Hi ha els que afirmen representar els interessos d'una comunitat en concret: el Moviment per a l'Emancipació del Delta del Níger (MNED, sigles en anglès) sorgit dels Ijaw, els més nombrosos del Delta, o el Moviment per a la Creació de l'Estat Sobirà de Biafra (MASSOB, en anglès) defensant l'emancipació dels igbo amb la independència de Biafra⁴, tal com succeí entre 1967 i 1970. A aquests se'ls sumen milícies finançades directament

pel govern per a desestabilitzar regions controlades per l'oposició, i màfies que lluiten entre elles pel control de centres importants de petroli i que, per exemple, es declaren seguidors de Ben Laden.

Aquest escenari pot fer créixer la tensió entre les comunitats que formen Nigèria, més enllà de la problemàtica del petroli, accentuant la necessitat de repensar l'Estat fins a desmembrar-lo. El MNED o el MASSOB han incorporat al seu discurs ideològic les pitjors malformacions del govern colonial britànic: el recel als musulmans del nord, que identifiquen dins d'un únic grup ètnic. Això provoca un degoteig constant de baralles racistes i morts entre les comunitats. Per la seva part, la població musulmana viu també la seva pròpia divisió entre les classes dominants corrompudes pels booms del petroli i aquells que aposten per la reinvençió de l'antic califat de Sokoto (fundat a principis del segle XIX) amb la instauració dels principis que fonamentaren la creació d'aquest: la justícia social comunitària⁵. Aquest plantejament, a l'igual que el del MASSOB, només és realitzable amb el desmembrament de Nigèria i una nova onada de reformisme moral.

I encara que d'entrada aquestes comunitats estiguin enfronta-

des, també és possible trobar punts comuns de diàleg al voltant de l'objectiu primer dels centenars de milers de persones que formen la societat civil de tota la federació: assolir l'emancipació de la societat per sortir, de totes totes, del pou fosc del que Europa encara es nega a reconèixer com un dels pitjors crims contra la humanitat: el colonialisme. ①

1. Mazi Kevin Ani: Nigeria: "The Last of Africa's Pseudo-Federations". (www.biafraland.com/requiem_for_Nigeria.htm).
2. Dauda Garuba: "Oil and the natural resources curse in Nigeria", a *Africa File Issue Ezine* Vol. 3 (03/2006): "Oil in Africa: Heaven or Hell?". (www.africafiles.org/atissueezine.asp)
3. "Ken Saro-Wiwa i el MOSOP" al llibre *Afroresistències, afroressonàncies* (D.P. Lagarriga, Oozebap, Barcelona, 2006).
4. Unu Habib: "The MASSOB insurgency", a *Vanguard* (vanguardngr.com) 17/06/2005.
5. Usman Bugaje: "The Sokoto Caliphate in Modern Nigeria: Ending it, Mending it or Reinventing it?" (Usman Danfodio University, Sokoto, 21/4/97).

PERÚ // EL PROPER 4 DE JUNY SE CELEBRA LA SEGONA VOLTA A LES ELECCIONS PRESIDENCIALS

Un escenari complex més enllà del resultat

✉ José Coronado
/Lima/

Ara es decidirà qui conduirà el país durant els propers cinc anys, però no la resolució del panorama polític peruà, que s'ha tornat encara més complicat des dels resultats de la primera volta del 9 d'abril.

Llavors van quedar clars diferents missatges que la classe política tradicional sembla no haver entès. En primer lloc, el triomf d'Ollanta Humala, que enarborant les banderes nacionalistes amb la Unió Pel Perú (UPP) va aconseguir el 30% dels vots, la primera força al Congrés (45 diputats) i la victòria a 18 dels 25 departaments. Aquest militar retirat i polític novell té moltes opcions d'ocupar la Casa de Pizarro.

Visita d'Ollanta Humala a Villa El Salvador

A la guerra bruta s'hi han sumat des de Vargas Llosa fins a Fujimori i Montesinos

El fracàs de la candidata de la dreta neoliberal (AUN), Lourdes Flores, incapaç de superar al candidat del Partit Aprista (PAP) Alan García i passar a la segona volta, també ha marcat les eleccions. Flores havia estat convertida per les enquestes, els mitjans de comunicació i el poder econòmic en la quasi inevitable guanyadora durant els dos anys que va estar en campanya, i aquesta derrota ha posat en qüestió la pròpia aliança conservadora.

Mentrestant, García, un dels pitjors presidents recents del Perú, va aconseguir 65.000 vots

més que Flores i es va colar agònicament com el competidor d'Humala per al 4 de juny.

► El que es troba en joc

En els primers resultats ha quedat clar que un sector important del país, exclòs per la dècada i mitja de neoliberalisme, ha exigut canvis impostergables en l'economia i el poder polític. Ha recolzat massivament a Humala, que ha canalitzat aquestes expectatives oferint canvis profunds.

Un dels seus mèrits ha estat posar a l'agenda electoral temes que sectors de l'esquerra plantejaven sense èxit: la revisió dels contractes de les empreses que exploten recursos naturals, el canvi del model econòmic, la convocatòria d'una Assemblea Constituent que derogui l'actual Carta fujimorista i el qüestionament del Tractat de Lliure Comerç (TLC) amb els EUA. En la segona volta ha reiterat aquests plantejaments, sobretot la

nacionalització dels recursos naturals, el que ha sorpres molt analistes que esperaven una rebaixa del contingut del seu discurs polític per a poder guanyar vots de la dreta.

García sí que ha anat variant les seves propostes per tal d'atraure aquests vots, presentant-se a ell mateix com el "canvi responsable". Ha transitat des del qüestionament del TLC fins a l'acceptació amb un "període de prova". També rebutja l'Assemblea Constituent (per tornar a la Constitució del 1979 reformada) i la nacionalització dels recursos naturals per ser una mesura irresponsable que espantaria la inversió estrangera, plantejant la negociació amb aquestes empreses per a que augmentin les seves contribucions; un tema difícil vista l'oposició d'aquestes empreses a la llei que les obliga a pagar regalies mineres.

El tema més sensible, però, i en el que ambdós candidats plan-

tegen més desconfiança és el dels drets humans. La premsa de dretes ha acusat Humala de crims de guerra durant la repressió a les guerrilles. El cas d'Alan encara és més greu, doncs acumula denúncies en les que tindria responsabilitat política i penal, com la matança a les presons durant el seu govern. A més, el seu candidat a vicepresident és el vicealmirall Giampettri, molt involucrat en violacions dels drets humans. Mentre Humala es va referir breument a aquest tema i anuncià un pla de reparacions com el plantejat per la Comissió de la Veritat, García va tornar a guardar absolut silenci.

► La recta final

La "guerra bruta" ha marcat la campanya, des de la propaganda d'Ollanta recordant la hiperinflació i la corrupció durant el govern aprista fins a l'alineació de tota la televisió amb García, que ha utilitzat la intromissió d'Hugo Chá-

vez, en donar suport al candidat nacionalista, per explotar el recurs de la por, simplificant l'escomesa entre democràcia i autoritarisme. També s'hi han sumat el novel·lista Vargas Llosa i Fujimori, que han passat de viscerals antiapristes a demanar-ne el vot, amb l'argument que és un polític que ha evolucionat.

Però l'actor estelar de la campanya ha estat Vladimiro Montesinos, còmplice i siamès de Fujimori, en afirmar que la rebel·lió encapçalada per Ollanta a Tacna l'any 2000 havia estat un muntatge per facilitar la seva fuga al Panamà. Obviament la televisió ha dedicat grans reportatges a esbombar aquesta "denúncia". Humala ha respòs cridant els electors a canviar la por per l'esperança.

Les enquestes posicionen García com el guanyador indiscutible, amb fins a 20 punts d'avanatge. Si durant la primera volta era ell qui denunciava la seva parcialitat, ara és Humala qui les posa en dubte, esperançant en el vot ocult.

El misteri es resoldrà el 4 de juny, però sigui quin sigui el resultat no s'acabarà amb la polarització que viu el país ni es diluiran les demandes de canvis reals de les majories excloses. Si García pretengués aconseguir la dreta, canviant alguna cosa per a què tot continués igual, podrien donar-se molt ràpidament crisis de governabilitat. Si el guanyador fós Ollanta, tindria una enorme pressió política i social que li exigiria els canvis que ha promès, i per l'altra banda una dreta política i econòmica que farà tot el possible per a què no es toquin els seus interessos. I si, a més, el president sortint, Alejandro Toledo, vulgués presionar al Congrés per a que ratifiqui el TLC, tindriem el suficient combustible social per a que després del 4 de juny s'entri en un període de forta tensió. ②

COLÒMBIA // RESULTAT ELECTORAL SENSE SORPRESES

Uribe aconsegueix la reelecció enmig d'una abstenció històrica

✉ Redacció Directa
/Barcelona/

Uribe estava utilitzant tota la maquinària de l'Estat per assegurar-se la victòria a les eleccions presidencials, tal i com van denunciar durant la campanya nombrosos moviments socials i analistes polítics. I diumenge 28 de maig es va saber finalment la capacitat d'aquesta maquinària. Álvaro Uribe era reelegit president de Colòmbia a la primera volta amb un contundent 62% dels vots vàlids. L'altra xifra, però, que també va ser contundent va ser la de l'abstenció. Un 55% de la població amb dret a vot, més de 14 milions de persones, no

van acudir a les urnes. Als que s'hi ha de sumar als 230.749 electors que van votar en blanc. Això significa que, en realitat, Uribe ha aconseguit un suport popular de sols 27,5%, molt allunyat per tant del grau de recolzament social que s'intenta demostrar que té.

L'altra dada important és el resultat de l'aliança d'esquerreres Pol Democràtic Alternatiu (PDA) i el seu candidat Carlos Gaviria, que aconsegueixen més de dos milions i mig de vots, el millor resultat de l'esquerra colombiana. D'aquesta manera s'enterra definitivament l'històric bipartidisme, gràcies al qual liberals i conservadors s'havien repartit el país durant més d'un segle.

► Futur incert per al país

No han estat escasses les veus que, des dels moviments socials, han comparat aquestes eleccions amb les que es van celebrar a Alemanya el 1933. Encara que sectors més moderats de l'esquerra són més optimistes, i consi-

deren que els resultats del PDA el deixen en una bona posició per a guanyar les eleccions del 2010, n'hi ha que dubten que això sigui possible donat el grau de feixització que està patint el país, en un procés de conversió en un "laboratori del neoliberalisme paramilitar" en paraules de l'analista veneçolà Roland Denis. Segons el mateix Denis, la situació a Colòmbia és molt preocupant per a la nació veïna, doncs s'intentarà exportar la guerra civil per a desestabilitzar la revolució bolívariana.

El que és evident és que en un hipotètic govern d'esquerreres del futur li serà molt difícil desmuntar les estructures políticomili-

ters (al voltant dels grups paramilitars, que han estat integrats socialment mitjançant uns "acords de pau" considerats una farsa) i econòmiques (amb la signatura del TLC amb els EUA i l'economia del narcotràfic) construïdes per Uribe.

Però també és cert que al mateix president li costarà molt complir les seves promeses. Com la de derrotar les guerrilles en dos anys, realitzada el 2002 i que avui encara sembla més llunyana, vista la força de la que fan gala, sobretot, les Forces Armades Revolucionàries de Colòmbia (FARC), que aquest 27 de maig van complir 42 anys amb presència a tots els departaments del país. ②

El suport popular real d'Uribe sols arriba al 27,5%

Observatori dels mitjans

Periodista enxampat

Diplomàcia papal ofensiva

El nunci del Papa a l'Estat espanyol, una mena de portaveu de *su santidad* i per tant un professional de la comunicació, afirmava a mitjans de maig que "no hi ha cap institució que hagi fet tant per la dignitat de l'home i la dona com l'església". Tant convençut n'estava l'home, que va oferir un premi a qui tinguí proves del contrari (probablement un invitació a una festa divina, qui ho sap). Sense voler apuntar-me a l'àmplia llista de premiats que a ben segur sol·licitaran recompensa, és evident que afirmar una mentida històrica d'aquesta volada, i sense immutar-se, només és a l'abast d'una persona ignorant, engegada i amb una nòmina celestial, vull dir astronòmica.

La dignitat humana... una tema complex on els hi hagi. Qui no recorda el voluntarisme i afany de la Santa Inquisició en pro de la dignitat de tots? Com oblidar la lluita tenaç del Papa Pius XII contra el nazisme.... La dignitat dels pobles indígenes sortosament evangelitzats, la de la dona dolça i servil, la de l'homosexual al qual van reconduir a temps, de la dona proabortista penedida... i un llarg etcètera d'exemples -cínics, si es vol- de la tasca eclesiàstica.

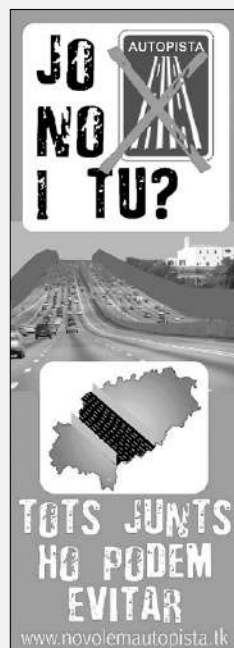
De desmemoriats el món n'és ple, i sort en tenim de figures com el nunci que ens refresquen les atrocitats que comeses gràcies als anacronismes de la doctrina eclesiàstica papal, que encara avui en dia segueix vigent entre els sectors socials més reaccionaris.

'Semàfors' [segona part]

Fa algunes setmanes destacàvem en aquesta secció el paper dels coneguts "Semàfors" del diari *La Vanguardia* i la seva particular croada contra l'aleshores conseller de Medi Ambient i Habitatge, Salvador Milà. El de Milà era un bon exemple per il·lustrar les fòbies manifestes del diari, que repeteixen fins la sacietat. Però a l'altra banda, a la dels semàfors verds, també hi ha algunes fil·lies destacables; *La Vanguardia* no només insisteix en allò que no li agrada sinó també amb el que se sent més còmode, com és lògic. Descaradament, i dia a dia (quasi sense excepció), apareix destacat en positiu algun nom de la classe empresarial, ja sigui un membre de la patronal, un gran empresari o un *mindundi* amb aspiracions d'ascens social. Ja sigui per un encert econòmic, per l'esponsorització de qualsevol acte, o per unes declaracions més o menys lloables, el motiu és el de menys. Sempre troben temps i espai per aquest sector social. És evident que aquest diari, com la majoria de grans mitjans, deu molt a les empreses i a les aportacions econòmiques que el fan rendible, a través de la publicitat i d'altres convenis. No és tant evident, en canvi, que al lector se l'hagi de recordar constantment els vincles empresarials-mediàtics. Per fer contents els acreedors, hi ha altres fórmules -ja descobertes- que permetrien dedicar més espai a la informació periodística i menys a la publicitat encoberta. No cal anar gaire lluny per trobar exemples: dilluns 29 de maig, el president d'El Corte Inglés, Isidro Álvarez, obtenia un semàfor verd per haver obert un centre comercial a Porto, cosa que suggeria a *La Vanguardia* que "a partir d'ara els ciutadans de Porto ja no hauran de desplaçar-se a Vigo per poder comprar a El Corte Inglés". Que bé devia sentir-se el senyor Álvarez en veure que una operació comercial gegant era llegida com un autèntic acte de justícia social. Un sentiment inversament proporcional al dels comerciants de Vigo, que probablement s'haruan posat les mans al cap.

ISIDORO ÁLVAREZ
Pres. de El Corte Inglés

Los ciudadanos de Oporto ya no tendrán que viajar a Vigo para comprar en un Corte Inglés. La compañía que preside Isidoro Álvarez (69) abrió este fin de semana su primer centro en la ciudad, el segundo en todo Portugal, que genera 1.500 puestos de trabajo directos y 400 indirectos. PÁG. 65

'Informe Semanal' i la lluita dels eivissencs

A finals d'abril, *Informe Semanal* va emetre el reportatge "L'autopista de la discòrdia". Un treball que aborda el conflicte social que es viu a l'illa d'Eivissa arrel del polèmic projecte de construcció d'una autopista, aprovat pel Govern balear en mans del Partit Popular.

Les veus seleccionades per opinar, el to comprensiu de la veu en *off* conductora, la selecció d'imatges i, en definitiva, el conjunt del muntatge final, donaven a entendre que la construcció de l'autopista és incorrecta i innecessària. Alhora justificava les protestes dels manifestants (com impedir el treball de les màquines de demolició...) i avalava la seva actitud.

Davant d'un reportatge tant explícitament favorable a la causa dels veïns que "es rebel·len contra el govern" (cita textual) són molts els que es qüestionen quina és la intencionalitat real de TVE a l'hora d'emetre'l. Sens dubte, un reportatge amb aquest enfocament sembla més propi d'una emissora esquerranista que de la televisió espanyola que tots coneixem. Llavors, si fos el Partit Socialista qui hagués aprovat la construcció de l'autopista, hauria tingut la cadena el mateix posicionament? Se celebra l'actitud dels autors del reportatge, però es fa difícil no dubtar dels interessos partidistes d'una televisió pública que històricament ha mostrat poca independència respecte el govern de torn i els colors del seu partit. A manera de conclusió, si tenim en compte que les protestes han estat violentes en molts casos i que els participants han desobeït la llei, per què aquestes dues actituds tan castigades i mal vistes socialment són plenament legitimades en el reportatge? Perquè no es tracten així respostes socials similars davant d'injustícies tant o més evidents? La lectura partidista pot titllar-se de simplista, però cal considerar-la com una explicació, si més no, plausible.

L'altra informació

'Diagonal', premsa independent des de Madrid

Diagonal és una publicació d'informació d'actualitat, debat, investigació i anàlisi que gràcies a la participació de de-

senes de persones de diferents parts del món s'edita cada quinze dies. Partint de la realitat dels moviments socials, es presenta com una alternativa comunicativa seriosa, de qualitat i amb vocació de tenir una àmplia difu-

sió social. El projecte va començar a gestar-se l'any 2003 amb un grup de gent provinent del mensual *Molotov*, un tabloide. A partir d'aquí i amb l'adhesió de periodistes i activistes de la comunicació, el projecte es va

consolidar. Des del 3 de març de 2005, *Diagonal* s'edita regularment cada 15 dies.

Amb el convenciment que és possible realitzar una publicació regular de gran tiratge sense tenir al darrere un gran grup econòmic

que el financii, *Diagonal* se sustenta a base d'una àmplia xarxa de subscripcions i col·laboracions; persones i entitats que asseguren la independència d'un mitjà obertament incisiu i crític amb tot tipus de poder establert.

Freqüències de ràdios lliures o populars de Catalunya

Ràdio Bronka 104.5FM (Barcelona), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Postscriptumradio.org (Terrassa), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio R.S.K. 107.0FM (Barcelona)

CONTRA LA REFORMA LABORAL I LA DIRECTIVA BOLKESTEIN

www.cgt.es
www.rojoynegro.info

MANIFESTACIÓN Y CONCIERTO

10 DE JUNIO TODOS EN MADRID

manifestación: 18:00h. Pza. de España
mitin: 20:00h. Paseo Camoens
concierto: 20:30h. Paseo Camoens

BOIKOT
BORRINO CALZADO V
EL CONJUNTO ISTIERCOL (con Aien de Mareo)
A PAJO SEKO
DIESECHOS
THE LOCOS (el nuevo grupo de Pipi Ska-p)
SONOTONES

CGT

10-junio-06 Pel repartiment de la riquesa i els drets socials

productosde
laterra.com

El portal de venta de productos de los PPCC

★ preus especials per a col·lectius

www.productosdelaterra.com

LA MÀQUINA

CENTRE SOCIAL

c/Vern 15 - 17004 Girona Tel. 972 205 363

posem a la Directa el teu anunci

+ de 300 subscriptores
+ de 60 punts de venda a tota Catalunya

publicitat@setmanaridirecta.info
935 270 982 7 661 493 117

Espais emergents

El Casal Despertaferro, 15 anys despertant consciències

Directa El Camp
/elcamp@setmanaridirecta.info/

Aquest any se celebra el quinzenès aniversari d'un projecte popular que amb aquesta efemèride vol començar una nova etapa per continuar treballant des de Reus en el foment de la participació i l'autoorganització. Es tracta del Casal Despertaferro, situat al primer pis del número vuit del carrer de Sant Elies de Reus (Baix Camp). Un dels principals actes que s'han organitzat per celebrar aquesta data és el concert que es realitzarà el pròxim dissabte 3 de juny al Camp de Futbol de la Pastoreta de la capital del Baix Camp amb els grups Ariel Santamaria i la Banda del Dr. Juanxi aportant el seu rock ple de lletres *juantxis*, el grup basc Skalariak que presenta nou disc *Luz rebelde* i els valencians Obrint Pas que inicien als Països Catalans la seva última gira *Internacionalista Tour'06* que els ha portat de moment a diversos

L'aniversari se celebra amb un concert amb Obrint Pas i Skalariak, entre d'altres grups

països d'Europa. Però aquest és el tret d'inici d'un llarg calendari que compta amb diversos dinars i sopars populars, l'edició d'un llibre en que es narra l'experiència del treball d'aquests quinze anys i els canvis que s'han succeït en la política, l'economia i la societat durant aquest període, etc.

Tot i això, l'acte més important serà l'assemblea general de socis, sòcies i entitats amb la que es vol iniciar una nova etapa de treball que centrarà tots els seus esforços en la construcció d'un veritable casal, és a dir, d'un espai físic on es puguin realitzar tota

Euskal Jaia, festa a la Taverna El Carrasclet organitzada des de fa tres anys per Euskal Komissioa, una de les entitats que treballa al Casal Despertaferro

mena d'activitats i des d'on es puguin crear noves entitats, campanyes, etc. i que esdevingui un punt de referència de la vida cultural i social de la ciutat i la comarca com a espai de sociabilitat i de promoció d'activitats i campanyes. Alhora, el casal pretén ser un espai més d'una xarxa local i comarcal d'espais de participació política, cultural i social que comparteixen uns mateixos valors i que treballen en altres àmbits temàtics o geogràfics.

Tot i que actualment es disposa d'un local amb oficines i espais polivalents, aquest ha quedat petit gràcies a la dinàmica de les diverses entitats que participen en aquest projecte. El casal ha crescut, els col·lectius que en formen part també, i ara li cal anar més enllà per poder ser realment útil als grups que en fan ús. Al Despertaferro hi treballen entitats molt diferents però amb força aspectes en comú. Així doncs, hi podeu trobar Acció Solidària-IGMAN, ONG a nivell nacional que treballa en projectes de cooperació i desenvolupament tant en altres països com al propi; Euskal Komissioa, una nova plataforma cultural que pretén apropar la realitat del País Basc a

la nostra comarca i coordinar diverses activitats tant adreçades a la comunitat basca resident a Reus com a la resta de ciutadania; Perejil's Sound, una entitat cultural que promou les noves propostes artístiques com ara el *chill-out*, la música de fusió o altres realitats culturals; els Maulets del Baix Camp, una de les entitats més veteranes del casal i alhora,

Al Casal hi treballen des d'una ONG a un club esportiu o una associació cultural basca

com que es tracta d'una organització política juvenil, la que és formada per gent més jove; el Club Esportiu Despertaferro, que ja fa sis anys que existeix i engloba diverses seccions esportives com ara les dedicades al futbol,

el handbol o el tennis taula; i, per últim, els Portadors del Bou, l'element festiu alternatiu i reivindicatiu de la ciutat que vol esdevenir una peça més, reconeguda per tots, de la cultura popular de Reus.

La defensa del dret a l'autodeterminació, la lluita per la sostenibilitat del territori i el medi ambient, el reconeixement dels Països Catalans com a nació, la promoció de la cultura popular, la integració i el suport als nouvinguts i nouvingudes, la festa, la solidaritat entre pobles i persones, la formació, la crítica al poder establert... i en definitiva, la lluita per assolir un món més just, continuen sent els eixos principals del treball diari que cada entitat realitza des de l'espai del casal i que sota la marca Despertaferro vol generar una nova sèrie de valors que regeixin la societat, en detriment del model homogeni que imposa, a la força, el sistema polític, econòmic, social i cultural vigent. I tot això, des de la pràctica assembleària entre els col·lectius del casal i l'autogestió com a formes de treball. @

Més informació:
www.pobleviu.org

S'inaugura el Centre Cultural Anarquista Entropiactiva

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

El nou local del Centre Cultural Anarquista Entropiactiva, al carrer Socors número 7 del barri de Sants de Barcelona, ja fa unes setmanes que és obert, però s'inaugura divendres 2 de juny amb un programa d'actes que s'allarga també fins dissabte a la nit. El primer acte és la presentació del projecte, que es fa divendres a les set del vespre; però tot just després, a dos quarts de vuit, es presentarà l'exposició "Només són quadres", de David Castillo, que ataca la visió mercantilista i elitista de l'art; partir de dos quarts de deu s'hi projectarà el film *Elling*, de Peter Naess. Dissabte és el dia en què es faran la majoria d'actes, a dos quarts d'onze del matí es farà el taller de dansa oriental, seguit del de Flors de Bach. A dos quarts de tres hi haurà menjar

S'hi faran tertúlies, una exposició, cabaret poètic i passis de vídeo

vegà per a tothom. Després de dinar, a partir de les cinc, Josep Alfons Arnau explicarà la influència familiar i de l'educació en el desenvolupament de trastorns de relació als infants. A més, també es farà una tertúlia i un passí de documentals sobre Ràdio Nikosia i Ràdio Colifata, dos programes, el primer des de Barcelona (Ràdio Contrabanda) i el segon des d'Argentina, fets per persones que pateixen alguna malaltia mental i que donen veu a la folia. A partir de dos quarts de nou es tancarà la festa amb una nit de cabaret poètic, dansa i altres sorpreses.

Més informació:
www.entropiactiva.com

Espais a la xarxa

Informació i opinió des d'Eivissa i Formentera, oberta a tothom

EIVISSACONFIDENCIAL.COM

Enric Borràs Abelló
/espais@setmanaridirecta.info/

Eivissa Confidencial [EivissaConfidencial.com] és un espai de comunicació dirigit als habitants d'Eivissa i Formentera però obert a tothom. Demostra, una vegada més, com iniciatives modestes fetes des d'internet poden convertir-se en eines útils i ràpides per a difondre allò que passa. Els propis creadors de l'Eivissa Confi-

dencial afirmen que la idea va sorgir davant la necessitat de donar a conèixer les coses que passaven a Eivissa i Formentera i que no arribaven als mitjans de comunicació tradicionals. Però són les obres de l'autopista que el govern del Partit Popular imposa als habitants d'Eivissa el que ha relançat l'Eivissa Confidencial.

Amb informació instantània i sense amagar el que realment passa a Eivissa, el confidencial

aviat s'ha fet un lloc entre els mitjans més destacats de les Illes i en el millor espai per trobar informació de les accions dels anti-autopista. A més, la possibilitat que els lectors puguin afegir els seus propis comentaris fa la publicació

més propera a la gent. Però cal recordar que no és una publicació que es regeixi amb criteris periodístics. Els autors mateixos avisen que hi poden publicar rumors i que no se senten obligats a contrastar la informació.

Què es cou

L'Assemblea PAGESA: la lluita rural en creixement

Directa Ponent

/queescou@setmanaridirecta.info/

La pagesia és un sector en crisi permanent. Aquesta és una afirmació que es desmunta quan hom se n'adona que menja enciam, li encanten les cireres i les pomes, enveja les olives arbequines o desitja sucra pa amb tomàquet quan té convidats a sopar. I és que el sector agrari és, a part de tradicional, la base de l'alimentació mediterrània, una de les més sanes i equilibrades del planeta.

Neix l'Assemblea PAGESA

L'Assemblea PAGESA neix el dia 29 de juny de 2002 arrel d'una jornada celebrada a Alcarràs (Lleida), sobre el futur de la pagesia catalana. Mesos abans, membres històrics d'Unió de Pagesos de la Noguera havien estat expulsats del sindicat. Es va veure que Unió de Pagesos ja no era un sindicat

L'Assemblea PAGESA és un moviment social i sindical de base rural i assemblearia

participatiu, assembleari i de base que representés els interessos de la pagesia familiar catalana i, per aquest motiu, es va decidir la creació d'una nova organització que intentés recuperar els valors dels moviments assemblearis reivindicatius i de lluita rural, on tothom sigui actor i participi del procés de decisió i de les dinàmiques que es generin dins de l'organització.

L'Assemblea PAGESA és un moviment social i sindical de base, rural i assemblearia, organització independent que treballa per una agricultura pagesa, autònoma, digna i respectuosa amb el medi ambient. Planteja com a objectiu principal la construcció d'un món rural viu i habitat, en el qual els pagesos i pageses tinguin possibilitats de produir i vendre lliurement, i on la resta de la població rural s'afegixi a la lluita d'un nou model de desenvolupament rural. Actualment hi ha Assemblea PAGESA a La Noguera, al Maresme i al Camp de Tarragona hi ha una organització que s'hi acosta.

Les bases ideològiques

L'Assemblea PAGESA pretén ser un moviment social de base, rural i divers; format bàsicament per una base pagesa i per ciutadanes

Segona setmana de lluita contra els transgènics durant el març de 2005 a Mollerussa

de les zones rurals de Catalunya que estiguin decidides a lluitar per un altre model de desenvolupament rural. Plantegen un concepte de sostenibilitat tant ecològic com agrari. Reivindica que les relacions socials també fan possibles els equilibris naturals. Una agricultura sostenible no és aquella que simplement substitueix uns productes químics per altres menys agressius amb el medi ambient; és una agricultura que comercialitza els seus productes amb un consum mínim d'energia, a través de mercats locals o regionals que afavoreixen la comunicació directa entre pagesos i consumidors. Ha de partir de les varietats locals adaptades per sobre dels productes importats que necessiten una alteració considerable dels agrosistemes.

Actualment, l'Assemblea PAGESA està formada per 120 persones de les comarques de ponent de Catalunya. El perfil de l'Assemblea és, majoritàriament, de pagesos i pageses, però també hi participen estudiants i consumidors crítics amb el model agroalimentari actual. La seu social està situada a Balaguer, on es gestiona un local conjuntament amb altres iniciatives empresarials vinculades a la petita agricultura.

El funcionament es basa en una assemblea setmanal oberta, periòdica i sobirana, en la qual es plantegen i discuteixen els temes a tractar. Paral·lelament, es van

Josep Pàmies i un portaveu de l'Assemblea, pendents de judici

creant grups de treball que dediquen més temps a cada una de les problemàtiques. Actualment, l'Assemblea no té cap persona contractada per a realitzar activitats polítiques i la implicació de tots els components és de caire voluntari.

La maduresa

Però la repressió no s'atura, i l'Assemblea PAGESA ja comença a fer-se gran. I com que ja ha crescut, doncs ja té els primers problemes amb la justícia, i problemes que poden ser greus. Per una banda, el setembre de 2003 i en resposta a una crida internacional en contra dels acords de l'Organització Mundial del Comerç (OMC), es recullen mostres d'un camp d'organismes modificats genèticament i es porten en manifestació a la Delegació de Govern de Lleida. Allà, un guardia civil els obre les portes i uns quants membres de l'Assem-

blea aconsegueixen entrar. Es tanquen fins que els rep un representant del delegat del Govern a Catalunya. Un any i mig després, el febrer de 2005, en Josep Pàmies, històric de la lluita pagesa a Catalunya i un dels expulsats de La Noguera l'any 2002, rep una notificació per la qual se li comunica que s'està cursant un procés judicial contra ell per haver ferit a l'agent de la Benemèrita durant aquella ocupació, donat que va estar llarg temps de baixa. Li demanen 30.000 euros de multa per danys, i fins a 4 anys de presó per resistència a l'autoritat, entre d'altres càrrecs.

Per altra banda, el juliol de 2004 es fa una acció pública de denúncia, segant un camp de blat modificat genèticament de l'Institut de Recerca i Tecnologia Alimentària (IRTA) del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

de la Generalitat. Una seixantena de persones segueixen el camp protegides amb màscares. Un portaveu explica l'acció, que transcorre sense incidents, a la premsa. Al cap de sis mesos, a aquest portaveu se li demana, amb tot un seguit d'irregularitats, amenaces, declaracions, 500.000 euros de multa per sufragar els costos de l'experiment que s'havia destrossat. Aquests centenars de milers d'euros es convertiran en penes de presó perquè el portaveu no els podrà pagar. Però és que no està provat que ell participés de l'acció, simplement en va ser el portaveu.

Tots dos estan pendents de judici, però són un exemple més que, en cap cas, es pot qüestionar l'actual estat de les coses, en cap àmbit, ni quan t'hi va la vida i la d'un dels oficis més antics del món. ☎

Per contactar:

Assemblea PAGESA de La Noguera
c/Barcelona, 35, baixos
25006 Balaguer - La Noguera
Tlf.: 973 451 160

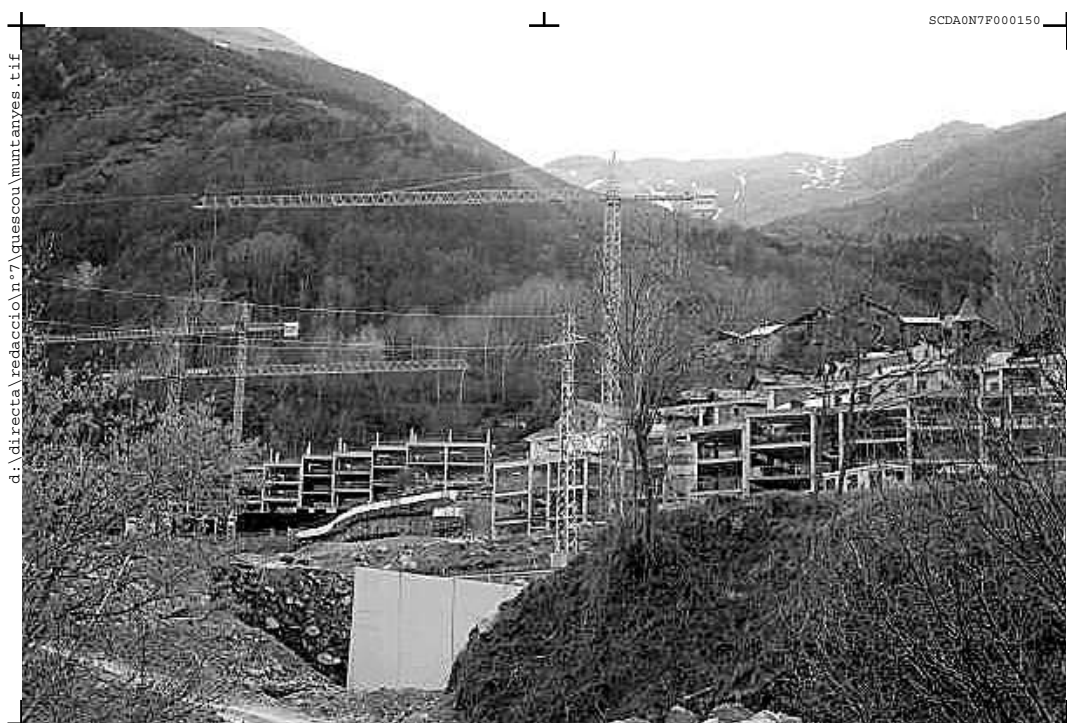
aspagesa@yahoo.es

Salvem les muntanyes: contra el tsunami de totxanes

Armand Simon
/gargallfer@yahoo.es/

El 2, 3 i 4 de juny, finalment al terreny d'acampada de la Pobleta de Bellvei (Pallars Jussà), s'organitzaran les jornades Salvem les Muntanyes per denunciar l'especulació immobiliària que s'està produint a les zones de muntanya. Segons el Bloc Popular en Defensa del Pirineu, no han estat fàcils d'organitzar, perquè el grup promotor (no immobiliari) havia llogat una casa de colònies anomenada La Fonera. Fa una setmana, però, el propietari va avisar els membres de l'organització que no podrien realitzar les activitats previstes en no tenir els permisos pertinents. En preguntar-li de quins permisos els parlava i com podrien tramitar-los va confessar haver rebut amenaces telefòniques, els autors de les quals no coneixia o no volia desvetllar la seva identitat. A contrarellotge van aconseguir un terreny d'acampada, però ja tenien els cartells impresos i distribuïts amb l'anterior localització del festival.

El propietari de la casa de colònies on es pretenien celebrar les jornades va rebre amenaces

Dani Codina

Altres amenaces

Un membre del Bloc Popular en Defensa del Pirineu, assegura que és "molt freqüent a les zones rurals rebre aquest tipus d'intimidacions". Segons explica, no fa massa anys a l'Ajuntament de Sort un gerent d'una minicentral hidroelèctrica va dir-li que li trencaria les cames si tornava a posar els peus a "les seves terres". El que el preocupava no era que xafés uns prats que no li pertanyen sinó que denunciés la desviació de cabal que deixava el riu sec. Afegeix que també recorda una vegada que va haver de sortir de Llavorsí escortats pels Mossos d'Esquadra perquè "uns encesos defensors" de l'ampliació de l'estació d'esquí de Baqueira Beret no estaven gens d'acord amb els seus arguments

en contra de l'ampliació. I massa sovint aquests abusos no surten a la llum, no es posen en coneixement de cap jutge i no es publiquen a la premsa diària. "A les nostres comarques el caciquisme i la por alimenten el silenci", afegeix.

Salvem les Muntanyes vol trencar aquests silencis amb música, paraules, tallers, documentals, teatre, menjars populars i molta gent. Segons els organitzadors, és el que falta al Pirineu: "gent que es mogui", "que qüestioni aquest model depredador de recursos naturals. Gent que vingui a veure el que està passant a la Vall Fosca, que és un exemple del que està passant a tot arreu". Blocs de pisos que tapen la pedra mil·lenària, que ocupen els terrenys més plans, els més rics per l'agricultura.

Contra l'especulació

Salvem les muntanyes vol ser també un punt de partida per endegar una campanya contra l'especulació a les zones rurals. Ara que s'acaba el sol a la costa i esclaten "escàndols" de corrupció, el "tsunami de totxanes" s'acosta cap a l'interior i es disfressa sota el paraigua de camps de

golf, estacions d'esquí i complexos turístics que generen llocs de treball de temporada i mal pagats. Al mateix temps, denuncien que "s'incrementa el preu del sol i l'habitatge i el jovent no pot quedar-se als nostres pobles", inundats de segons i tercers residents. Al Pallars Sobirà, un 75% dels habitatges que es venen són per a ús turístic.

Salvem les muntanyes ha confeccionat unes samarretes amb el que vol ser el símbol de la campanya: la senyal de trànsit que indica perill per obres, però en lloc d'un munt de sorra hi ha una muntanya amb neu que està a punt de rebre l'impacte de la pala de l'obrer. El Bloc Popular en Defensa del Pirineu espera poder "aturar o, al menys, apaivagar l'impacte".

Per tot això, fan una crida, a la participació de la gent en tots els actes que organitzin a partir d'ara. Tal com es va respondre a la crida que va fer el sud per defensar l'aigua contra el pla hidrològic, el Bloc Popular en Defensa del Pirineu demana que s'escolti també el nord i les seves muntanyes que "estan a punt de caure en mans de grans empreses constructores que cobriran de cement els prats i malbarataran l'aigua". Aquest és el secret del Pirineu. ☺

Per contactar:

**Jornades Salvem les Muntanyes
2, 3 i 4 de juny
Terreny d'acampada de la Pobleta de Bellví**

www.pirineuforum.org
www.ipcena.org

Marxa-Homenatge als Maquis per una història viva i compromesa

Gemma Garcia
/queescou@setmanaridirecta.info/

El proper divendres 9 de juny comencen els actes de la IX Marxa-Homenatge als Maquis. Durant el mes de juny i fins el gener, estan previstes xerrades diverses, passis de vídeo, concentracions, concerts, sopars i marxes a peu per bases guerrilleres arreu de Catalunya i també al sud de França.

Des de 1998, cada any s'organitzen activitats per recordar els lluitadors llibertaris que van actuar al país. En aquest sentit i en el marc de la segona edició de la marxa es va col·locar a la carretera vella de Vilada, Berguedà, una placa en record de Josep Bertobi-

llo, Josep Puertas i Joan Vilella, que van ser assassinats a mans de la Guàrdia Civil sense cap procés previ, acusats de "col·laborar amb la guerrilla". També en la tercera edició es va dignificar la tomba de Ramon Vila Caracremada i es van organitzar uns actes en el seu

La Marxa vol recordar els guerrillers llibertaris que van actuar a Catalunya

record a Sallent i Castellnou de Bages. Des de l'organització asseguren que algunes de les plaques col·locades en record d'alguns guerrillers des de l'inici d'aquesta iniciativa el 1998, han rebut "atacs feixistes". Un altre cas és el de la placa en homenatge a Marcel·lí Massana, a Berga. Aquest acte va rebre l'oposició de CiU i el silenci de la resta de polítics locals.

La marxa va sorgir de la proposta d'un persona de La Llagosta, al Vallès Oriental, que es va posar en contacte amb gent de Berga i Sallent per tirar endavant aquest projecte de recuperació de la memòria històrica. Des d'aleshores, cada col·lectiu o individu que hi vol participar organitza una activitat al seu poble. Un membre de la comissió organitzadora asse-

gura que tan sols "centralitzen" l'elaboració del calendari per no solapar activitats. Unes activitats, que s'enfoquen "a favor d'una història viva i compromesa", amb l'objectiu de "transmetre la memòria d'aquells fets que protagonitzaren les lluitadores llibertàries", però

també "les seves idees".

Aquest any, la IX Marxa-Homenatge als Maquis s'inicia amb unes xerrades a Vilanova i la Geltrú i es clausuren el 5 de gener amb una trobada al cementiri de Sant Celoni al Vallès Oriental, en record al maquis Quico Sabaté. ☺

Per contactar:

www.marxa-maquis.tk
marxa-maquis@sindominio.net

EL PROGRAMA D'ACTES D'ENGUANY:
marxa-maquis.blogspot.com

Dones darrera la càmera

LA MIRADA FEMENINA AL MÓN DEL CINEMA MANTÉ LA SEVA CITA ANUAL AMB UN CERTAMEN DE RECONeixEMENT A NIVELL INTERNACIONAL

Fotograma de la pel·lícula *Maquilapolis* de Vicky Funari i Sergio de la Torre

☞ **Lèlia Becana**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Mostra Internacional de Films de Dones

DEL 8 AL 18 DE JUNY

Lloc: Filmoteca,
Avinguda de Sarrià, 33

www.mostra.dracmagic.com

Per catorzè any consecutiu arriba a Barcelona la Mostra Internacional de Films de Dones, impulsada per la cooperativa cinematogràfica Drac Màgic. Iniciada el juny de 1993, té per objectiu promoure el cinema dirigit per dones, visibilitzant la cultura audiovisual femenina, projectant filmografies de realitzadores d'arreu del món i evidenciant la contribució del paper de les dones en el desenvolupament de la creació audiovisual. Després de més d'una dècada de camí, la Mostra s'ha convertit en un espai cultural estable i una plataforma d'exhibició alternativa cada cop més compromesa amb el debat sobre els processos creatius.

La Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona forma part de La Plataforma –Festivals de cinema, vídeo i multimèdia de Barcelona–, de Trama –Coordinadora de muestras y festivales de cine, vídeo y multimedia realizado por mujeres–, de CI&VI, Coordinadora de Festivals de Catalunya i de la Coordinadora Europa de Festivals. Aquesta coordinadora fou presentada públicament el maig de 2005

i agrupa un total de 21 festivals i mostres de cinema de Catalunya i de la que en forma part la Mostra que es presenta aquests dies a Barcelona.

L'entitat organitzadora

Aquesta cooperativa es va crear l'any 1970 per a la difusió de material cinematogràfic. Al llarg d'aquests anys s'ha especialitzat en l'elaboració i producció de materials didàctics adreçats al món de l'ensenyament, i programen i organitzen activitats culturals, així com la projecció de material cinematogràfic –cicles especialitzats, jornades i mostres– oferint els serveis tècnics necessaris.

El banc de documents que gestionen arriba en l'actualitat als 16.000 títols, que estan a la disposició de mestres i alumnes a través de diferents programes didàctics, mitjançant una subscripció.

La Mostra no és l'únic festival en el que han participat, tot i que sí que és el certamen en el que han centrat els seus esforços. Cinema raua, en el marc de la XIV Conferència Internacional sobre la Sida el 2002 o l'assessorament en la secció infantil del Festival de Cinema de Barcelona –entre 1988 i 1990– són algunes de les altres participacions més destacades.

També ha impulsat la creació de l'Observatori de les Dones en els Mitjans de Comunicació, que vetlla per la imatge oferida des dels mitjans de la dona, recollint les queixes i felicitacions sobre les bones pràctiques mediàtiques.

Feminismes i recuperació històrica

Un total de 42 pel·lícules es projectaran a la Filmoteca de Barcelona, en un festival que es consolida, any rere any, dins del panorama cinematogràfic internacional. Les taules rodones, en canvi, tindran lloc a diferents espais de la ciutat com la Biblioteca Bonnemaison.

El festival està format per diferents seccions que poden variar de mostra a mostra. Aquest any, la violència masclista i l'exploació femenina en el context de la globalització econòmica seran presents a les seccions “De violències i resistències” i “Treballadores globalitzades”, amb pel·lícules com *La historia de Rosa* i *Maquilapolis*.

Dins de la doble secció “Panorames”, amb la seva doble vessant documental i de ficció, hi ha espai per a la re-visió i el qüestionament de la identitat de gènere en relació al treball.

En el espai de recuperació de la memòria hi ha dues documentalistes que durant el franquisme i la Transició van apostar per una mirada crítica allunyada de qualsevol adscripció. Són Helena Lumbreras i Cecilia Bartolomé, a la qual es dedicarà el monogràfic. També hi haurà un homenatge a les dones deportades en el 60è aniversari de l'alliberament dels camps de concentració amb el documental *Ravensbrück, l'infern de les dones*, de Montse Armengou i Ricard Belis.

Com cada any, la Mostra programa una selecció de curtsmetratges, “Curts en femení”, i el “Vídeo del minut”, a més de “Prospectiva”, amb documentals recents que contribueixen al debat sobre processos urbanístics i de deslocalització industrial del nostre entorn més proper, com *La marca Barcelona*, on la directora Sonia Trigo dona veu als protagonistes d'una ciutat en contínua transformació.

L'apartat de “Feminismes” vol contribuir a la recuperació de la memòria feminista, amb quatre documentals que tracten aspectes tan diversos com la imatge de les sufragistes, la història del lesbianisme o l'actualitat de l'escriptora francesa Benòite Groult.

Pim-Pam-Pum

Go Lem System

TRIP SONGS IN DUB

✉ Roger Palà

Acaben d'editar el segon àlbum. Una banda que va saltar de Buenos Aires a Barcelona i que ha col·laborat amb tota l'escena de l'anomenat mestissatge barceloní: Manu Chao, Color Humano, Gambeat (Radio Bemba)...

Han participat en la producció, gravació i mescla del seu disc, realitzat al seu Estudi Inquiet. Gairebé totes les lletres són d'Aleko, el cantant, però la música és una cosa col·lectiva, igual que l'esperit de la banda.

Són sis anys de banda amb més de 150 concerts per tota Europa i no li fan fàstics a res: del reggae al dub, al rock, al trip hop... Molta fússió però amb les idees ben clares.

El primer disc es deia *Viaje*, el segon *Cacería*. Sembla que teniu necessitat de sortir a buscar alguna cosa... Què busqueu, doncs?

Entre altres coses, busquem una resposta a aquesta pregunta. Busquem avançar cap a allò que ens crida. Busquem trobar allò que el camí tingui a bé posar-nos al davant. I, a nivell material, busquem –i trobem– una vida dedicada inevitablement a allò que ens produeix plaer. Perquè allò que estíem apassionadament és el que ens queda millor.

El nou disc es diu *Cacería*. Si parlem de música, vosaltres sou caçadors o caçats?

Interpretem els dos papers, tant en el pla musical com en el no musical. Cacería parla molt d'aquesta condició dual, dels extrems que es toquen i tot això...

Definiu la vostra música com a "trip songs in dub". Què teniu de cada un d'aquests tres conceptes? Trip, viatge, es referix als pasatges musicals més ambientals i voladors. Songs, cançons, es refereix al fet que que per més o menys producció i ambients que li posem a la nostra música, sempre podràs agafar una guitarra i cantar les nostres cançons.

Dub, pel ritme, per la barreja, per l'estil. **Dub**, pel joc, per la forma de tractar els viatges, les cançons. **D'on ve el nom de Go Lem System?**

Golem és un personatge literari, era una mena de Frankenstein del gueto de Praga. Un tipus fet de fang al que li van col·locar una pedra amb poders màgics al front. No importa gaire la història en ella mateixa, sinó el fet que és una cosa creada per parts, igual com va néixer la nostra música.

Zones autònomes vs colonialisme

✉ Lèlia Becana

Ja són 12 anys de vida de l'Observatori de Vídeo No Identificat, OVNI, i més de 1.000 documents en dvd en els seus arxius, que es van ampliant cada dia amb noves aportacions, i que es podran consultar en la seva totalitat durant la present edició del certamen.

La intencionalitat de l'Arxiu de l'Observatori és la de la crítica a la cultura contemporània a través de qualsevol format, i qualsevol obra hi té cabuda. Un altre dels objectius, aquest a més llarg termini, és el d'obrir la consulta dels arxius de manera *on-line* i permanent. No es tracta únicament de treballs

actuals, sinó que hi ha una tasca de recuperació de documents, l'arqueologia mediàtica, amb documentals dels anys 30.

Al llarg d'aquests anys s'ha passat de presentar materials globals en quant a continguts a un especificisme molt més elaborat, buscant una temàtica que els aglutinés.

El colonialisme del segle XX

L'anterior edició va estar dedicada als treballs audiovisuals que parlaven de resistències i els seus conflictes, d'origens i procediments molt diversos: el pensament únic, l'economia agressiva, la tirania de les transnacionals, el nou ordre mundial o l'expansionisme nord-americà. En aquesta

ocasió, sota el lema "El somni colonial * Zones autònomes", es pretén aprofundir en les crítiques recollides a "Resistències", ja que moltes d'elles provenien de la pulsio colonial, i que ha provocat moltes de les situacions actuals de marginació, pobresa i guerra que patim.

Noves formes de colonialisme i de dominació nord-sud a través de documentals que no expliquen la història sinó que simplement mostren en tota la seva cruesa i veracitat aquest món; però també hi ha episodis enregistrats per les mateixes forces colonials espanyoles a Nova Guinea, per exemple. Prop d'un centenar d'obres entre les que podem destacar l'escena de

l'enderrocament d'una estàtua de Colom a la ciutat de Caracas, com a recordatori d'aquest colonialisme a combatre.

Els marges de les fronteres i la vida en trànsit són protagonistes de l'"Informe documental Benyounes 2005", sobre les vivències dels immigrants que esperen al bosc de Benyounes, al Marroc, per passar la tanca que els separa de Ceuta.

També hi ha una mostra de les lluites locals com la de l'especulació a l'horta valenciana ("A Tornallom"), l'okupació a Can Masdeu i la violència immobiliària al barri del Raval amb pel·lícules com "c/ Guàrdia 14 bis" i "Habitús".

**Lloc: CCCB
c/ Montalegre, 5
Del 30 de maig al 4
de juny**

www.desorg.org

Música compromesa a la web

✉ Eulàlia Sànchez

Rx1 Música compromesa és una pàgina web dedicada íntegrament a l'escena de la música combativa feta als Països Catalans. Tot i estar encara en fase de construcció, a l'octubre passat es va posar en marxa aquesta iniciativa que no depèn de cap grup comunicatiu ni de cap organització. Alguns dels apartats, com l'agenda, encara no estan operatius, però la idea és que ben aviat pugui estar al 100; la dificultat rau en què és un projecte totalment autogestionat, fet que fa encara més lloa-

ble la seva tasca, en un món en el que els projectes independents tenen tants problemes per a donar-se a conèixer.

La web té dues parts diferenciades, una informativa amb notícies i novetats. L'altra part és divulgativa, amb un directori de grups que, tot i que es nota que encara està en una primera fase, apunta a que serà exhaustiva i que ha de comptar amb la complicitat del públic i els grups per a engrundir-la. També hi ha una secció amb dossiers sobre cultura lliure, *creative commons* i un comunicat La Rage du Peuple,

amb la possibilitat de descarregar un vídeo.

No podia faltar l'apartat d'opinió per a que la gent pugui aprofitar-lo com a fòrum d'expressió.

A una pàgina musical no podia faltar la música i ofereixen, un cop al mes, una descàrrega en mp3 d'una cançó d'un disc novetat i una altra recuperada per la seva antiguitat o raresa.

Sens dubte, és un projecte al que cal donar suport i animar a continuar amb la seva feina.

www.rxi.cat